

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

66. årgang

30. maj 2023

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2023/C 189/01

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende* 1

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2023/C 189/02

Sag C-699/21, E. D. L. (Grund til afslag på grundlag af sygdom): Domstolens dom (Store Afdeling) af 18. april 2023 — Fuldblyrdelse af en europæisk arrestordre udstedt mod E. D. L. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte costituzionale — Italien) (Præjudiciel forelæggelse – retligt samarbejde i straffesager – europæisk arrestordre – rammeafgørelse 2002/584/RIA – artikel 1, stk. 3 – artikel 23, stk. 4 – procedurer for overgivelse mellem medlemsstaterne – grunde til at afslå fuldblyrdelse – artikel 4, stk. 3, TEU – forpligtelse til loyalt samarbejde – udsættelse af fuldblyrdelsen af en europæisk arrestordre – artikel 4 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – forbud mod umenneskelig eller nedværdigende behandling – alvorlig, kronisk og potentielt uhelbredelig sygdom – risiko for alvorlig skade på helbredet hos den person, som er omfattet af den europæiske arrestordre)

2

2023/C 189/03	Sag C-1/23 PPU, Afrin: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 18. april 2023 — X, Y, A, retligt repræsenteret ved X og Y, samt B, retligt repræsenteret ved X og Y mod État belge (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal de première instance francophone de Bruxelles — Belgien) (Præjudiciel forelæggelse – præjudiciel hasteprocedure – grænsekontrol, asyl og indvandring – indvandringspolitik – direktiv 2003/86/EF – ret til familiesammenføring – artikel 5, stk. 1 – indgivelse af en ansøgning om tilladelse til indrejse og ophold med henblik på udøvelse af retten til familiesammenføring – en medlemsstats lovgivning, hvorefter referencepersonens familiemedlemmer er forpligtede til at indgive ansøgningen personligt ved denne medlemsstats kompetente diplomatiske repræsentation – umuligt eller uforholdsmæssigt vanskeligt at begive sig til den nævnte repræsentation – Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – artikel 7 og 24) .	3
2023/C 189/04	Sag C-619/22, Sinda & V R: Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 20. april 2023 — SIA »Sinda & V R« mod Rīgas domes Satiksmes departaments (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Zemgales rajona tiesa — Letland) (Præjudiciel forelæggelse – artikel 53, stk. 2, og artikel 94 i Domstolens procesreglement – krav om angivelse af den lovgivningsmæssige sammenhæng for tvisten i hovedsagen – krav om angivelse af forbindelsen mellem de EU-retlige bestemmelser, der ønskes fortolket, og den nationale lovgivning, der finder anvendelse – manglende tilstrækkelig præcisering – åbenbart afvisningsgrundlag)	4
2023/C 189/05	Sag C-703/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 16. november 2022 — WU mod Directie van het Centraal Bureau Rijvaardigheidsbewijzen (CBR) . .	4
2023/C 189/06	Sag C-707/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 17. november 2022 — Minister van Infrastructuur en Waterstaat mod AVROTROS	5
2023/C 189/07	Sag C-719/22, Openbaar Ministerie og Federale Overheidsdienst Financiën: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hof van beroep te Antwerpen (Belgien) den 24. november 2022 — Openbaar Ministerie og Federale Overheidsdienst Financiën mod Profit Europe NV og Gosselin Forwarding Services NV	5
2023/C 189/08	Sag C-751/22 P: Appel iværksat den 8. december 2022 af Shopify Inc. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 12. oktober 2022 i sag T-222/21 — Shopify mod EUIPO — Rossi m.fl. (Shoppi)	6
2023/C 189/09	Sag C-780/22 P: Appel iværksat den 22. december 2022 af Zaun Ltd til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 19. oktober 2022 i sag T-231/21 — Praesidiad mod EUIPO — Zaun (Poteau)	7
2023/C 189/10	Sag C-7/23, Marvesa Rotterdam: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Belgien) den 10. januar 2023 — Marvesa Rotterdam NV mod Federaal Agentschap voor de veiligheid van de voedselketten (FAVV)	7
2023/C 189/11	Sag C-42/23 P: Appel iværksat den 28. januar 2023 af Mendes SA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 30. november 2022 i sag T-678/21 — Mendes mod EUIPO — Actial Farmaceutica Srl	8
2023/C 189/12	Sag C-51/23 P: Appel iværksat den 1. februar 2023 af Validity Foundation — Mental Disability Advocacy Centre til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 22. november 2022 i sag T-640/20, Validity mod Kommissionen	8
2023/C 189/13	Sag C-53/23, Asociația »Forumul Judecătorilor din România«: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Pitești (Rumænien) den 2. marts 2023 — Asociația »Forumul Judecătorilor din România« og Asociația »Mișcarea pentru Apărarea Statutului Procurorilor« mod Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Procurorul General al României	9
2023/C 189/14	Sag C-61/23: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen sad Haskovo (Bulgarien) den 7. februar 2023 — »Ekostroj« EOOD mod Agentsia »Patna infrastruktura«	10
2023/C 189/15	Sag C-76/23, Cobult: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Frankfurt am Main (Tyskland) den 13. februar 2023 — Cobult UG mod TAP Air Portugal SA	10

2023/C 189/16	Sag C-78/23, Deutsche Lufthansa: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Steinfurt (Tyskland) den 14. februar 2023 — UE mod Deutsche Lufthansa AG	11
2023/C 189/17	Sag C-89/23, Companhia União de Crédito Popular: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) den 16. februar 2023 — Companhia União de Crédito Popular, SARL mod Autoridade Tributária e Aduaneira	12
2023/C 189/18	Sag C-92/23: Sag anlagt den 17. februar 2023 — Europa-Kommissionen mod Ungarn	12
2023/C 189/19	Sag C-104/23, A GmbH & Co. KG: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 22. februar 2023 — A GmbH & Co. KG mod Hauptzollamt B	14
2023/C 189/20	Sag C-106/23 P: Appel iværksat den 22. februar 2023 af Patrick Vanhoudt til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 14. december 2022 i sag T-490/21, Vanhoudt mod EIB	14
2023/C 189/21	Sag C-107/23 PPU, Lin: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Braşov (Rumænien) den 22. februar 2023 — straffesag mod C.I., C.O., K.A., L.N. og S.P.	15
2023/C 189/22	Sag C-109/23, Jemerak: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Berlin (Tyskland) den 23. februar 2023 — GM og ON mod PR	16
2023/C 189/23	Sag C-125/23, Unedic: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour d'appel d'Aix-en-Provence (Frankrig) den 1. marts 2023 — Association Unedic délégation AGS de Marseille mod V, W, X, Y, Z og likvidator for selskabet K	17
2023/C 189/24	Sag C-126/23, Burdene: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Ordinario di Venezia (Italien) den 2. marts 2023 — UD, QO, VU, LO og CA mod Presidenza del Consiglio dei Ministri og Ministero dell'Interno	18
2023/C 189/25	Sag C-134/23, Somateio »Elliniko Symvoulío gia tous Prosfyges« m.fl.: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Symvoulío tis Epikrateias (Grækenland) den 7. marts 2023 — Somateio »Elliniko Symvoulío gia tous Prosfyges« og Astiki Mi Kerdoskopiki Etaireia »Ypostirixi Prosfygon sto Aigaio« mod Ypourgos Exoterikon og Ypourgos Metanastefsis kai Asylou	19
2023/C 189/26	Sag C-157/23, Ford Italia: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) den 13. marts 2023 — Ford Italia SpA mod ZP og Stracciari SpA	19
2023/C 189/27	Sag C-161/23, Lireva Investments m.fl.: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Satversmes tiesa (Letland) den 16. marts 2023 — VL, ZS, Lireva Investments Limited, VI og FORTRESS FINANCE Inc. mod Latvijas Republikas Saeima	20
2023/C 189/28	Sag C-163/23, Palognali: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Giudice di pace di Bologna (Italien) den 14. marts 2023 — Den italienske regering mod UX	21
2023/C 189/29	Sag C-164/23, VOLÁNBUSZ: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Szegedi Törvényszék (Ungarn) den 16. marts 2023 — VOLÁNBUSZ Zrt. mod Bács-Kiskun Vármegyei Kormányhivatal	22
2023/C 189/30	Sag C-166/23, Nouryon Functional Chemicals: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Svea Hovrätt (Mark- og miljøoverdomstolen) (Sverige) den 17. marts 2023 — Naturvårdsverket mod Nouryon Functional Chemicals AB	23
2023/C 189/31	Sag C-170/23, trendtours Touristik: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Frankfurt am Main (Tyskland) den 20. marts 2023 — trendtours Touristik GmbH mod SH	24
2023/C 189/32	Sag C-204/23, Lufthansa Linee Aeree Germaniche m.fl.: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 28. marts 2023 — Autorità di regolazione dei trasporti mod Lufthansa Linee Aeree Germaniche m.fl.	24

2023/C 189/33	Sag C-208/23, Martiesta: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) den 30. marts 2023 — AX	25
2023/C 189/34	Sag C-210/23: Sag anlagt den 31. marts 2023 — Europa-Kommissionen mod Den Portugisiske Republik	25
2023/C 189/35	Sag C-252/23 P: Appel iværksat den 17. april 2023 af European Association of Non-Integrated Metal Importers & distributors (Euranimi) til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 7. februar 2023 i sag T-81/22, Euranimi mod Kommissionen	26
Retten		
2023/C 189/36	Sag T-39/21: Rettens dom af 19. april 2023 — PP m.fl. mod Parlamentet (Personalesag – tjenestemænd – sanitær krise opstået som følge af covid-19-pandemien – afgørelse om godkendelse af deltidsarbejde uden for tjenestestedet med henblik på pasning af nærtstående – fjernarbejde på fuld tid ikke muligt uden for tjenestestedet – den administrative procedure ulovlig – afgørelse om imødekommelse af en anmodning om deltidsarbejde – manglende søgsmålsinteresse – afvisning – løn – suspendering af udlandstillægget – vedtægtens artikel 62 og 69 – tilsidesættelse af artikel 4 i bilag VII til vedtægten)	28
2023/C 189/37	Sag T-749/21: Rettens dom af 19. april 2023 — Gerhard Grund Gerüste mod EUIPO — Josef-Grund-Gerüstbau (Josef Grund Gerüstbau) [EU-varemærker – ugyldighedssag – EU-ordmærket Josef Grund Gerüstbau – det ældre nationale figurmærke grund – relativ ugyldighedsgrund – ingen risiko for forveksling – ingen lighed mellem tegnene – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]	29
2023/C 189/38	Sag T-61/22: Rettens dom af 19. april 2023 — OD mod Eurojust (Personalesag – midlertidigt ansatte – midlertidig forflyttelse i tjenestens interesse – vedtægtens artikel 7 – ansøgning om bistand – vedtægtens artikel 24 – midlertidig adskillelsesforanstaltning – begrebet »akt, der går en person imod« – retten til at blive hørt – ansvar)	29
2023/C 189/39	Sag T-74/22: Rettens dom af 19. april 2023 — Siemens mod Parlamentet (Offentlige kontrakter – offentlige bygge- og anlægskontrakter – udbudsprocedure – fornyelse af brandsikkerhedssystemet i Parlamentets bygninger i Strasbourg – afvisning af en tilbudsgivers tilbud og tildeling af kontrakten til andre tilbudsgivere – ansvar uden for kontraktforhold)	30
2023/C 189/40	Sag T-162/22: Rettens dom af 19. april 2023 — OQ mod Kommissionen (Personalesag – tjenestemænd – disciplinær forfølgning – disciplinær sanktion – fjernelse fra tjenesten uden nedsættelse af pensionsrettigheder – artikel 10 i bilag IX til vedtægten – proportionalitet – begrundelsespligt)	30
2023/C 189/41	Sag T-491/22: Rettens dom af 19. april 2023 — Zitro International mod EUIPO — e-gaming (Smiley, der bærer en høj hat) [EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om et EU-figurmærke, som gengiver en smiley, der bærer en høj hat – ældre EU-figurmærke, der gengiver en fantasifigur – relativ registreringshindring – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]	31
2023/C 189/42	Sag T-183/22: Rettens kendelse af 31. marts 2023 — Eggers & Franke mod EUIPO — E. & J. Gallo Winery (EF) (EU-varemærker – indsigelsessag – tilbagetagelse af indsigelsen – ufornuddent at træffe afgørelse)	32
2023/C 189/43	Sag T-184/22: Rettens kendelse af 31. marts 2023 — Eggers & Franke mod EUIPO — E. & J. Gallo Winery (E & F) (EU-varemærker – indsigelsessag – tilbagetagelse af indsigelsen – ufornuddent at træffe afgørelse)	32
2023/C 189/44	Sag T-472/22: Rettens kendelse af 31. marts 2023 — Mocom Compounds mod EUIPO — Centemia Conseils (Near-to-Prime) [EU-varemærker – ugyldighedssag – EU-ordmærket Near-to-Prime – absolut ugyldighedsgrund – beskrivende karakter – artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/1001] – åbenbart, at sagen er retligt ugrundet]	33
2023/C 189/45	Sag T-116/23: Sag anlagt den 27. februar 2023 — Medel m.fl. mod Kommissionen	33

2023/C 189/46	Sag T-142/23: Sag anlagt den 13. marts 2023 — Swenters mod Kommissionen	35
2023/C 189/47	Sag T-182/23: Sag anlagt den 8. april 2023 — Innovation & Entrepreneurship Business School mod EUIPO — Thinksales (Sales School Powered by IEBS)	36
2023/C 189/48	Sag T-185/23: Sag anlagt den 11. april 2023 — Insomnia mod EUIPO — Black Insomnia Coffee (BLACK INSOMNIA)	36
2023/C 189/49	Sag T-186/23: Sag anlagt den 11. april 2023 — Insomnia mod EUIPO — Black Insomnia Coffee (BLACK INSOMNIA COFFEE COMPANY)	37
2023/C 189/50	Sag T-188/23: Sag anlagt den 13. april 2023 — IU Internationale Hochschule mod EUIPO (IU International University of Applied Sciences)	38
2023/C 189/51	Sag T-189/23: Sag anlagt den 13. april 2023 — The Mochi Ice Cream Company mod EUIPO (my mochi)	38
2023/C 189/52	Sag T-192/23: Sag anlagt den 14. april 2023 — Peikko Group mod EUIPO — Anstar (Formen på metalbjælker til byggeri)	39
2023/C 189/53	Sag T-193/23: Sag anlagt den 13. april 2023 — MegaFon mod Rådet	40
2023/C 189/54	Sag T-194/23: Sag anlagt den 16. april 2023 — Fractal Analytics mod EUIPO — Fractalia Remote Systems (FRACTALIA)	41
2023/C 189/55	Sag T-201/23: Sag anlagt den 17. april 2023 — CRA mod Rådet	41
2023/C 189/56	Sag T-203/23: Sag anlagt den 19. april 2023 — Studiocanal mod EUIPO — Leonine Distribution (ARTHAUS)	42
2023/C 189/57	Sag T-204/23: Sag anlagt den 19. april 2023 — Studiocanal mod EUIPO — Leonine Distribution (ARTHAUS)	43

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*
(2023/C 189/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 179 af 22.5.2023

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 173 af 15.5.2023

EUT C 164 af 8.5.2023

EUT C 155 af 2.5.2023

EUT C 134 af 17.4.2023

EUT C 127 af 11.4.2023

EUT C 121 af 3.4.2023

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Store Afdeling) af 18. april 2023 — Fuldbyrkelse af en europæisk arrestordre udstedt mod E. D. L. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte costituzionale — Italien)

(Sag C-699/21 ⁽¹⁾, E. D. L. (Grund til afslag på grundlag af sygdom))

(Præjudiciel forelæggelse – retligt samarbejde i straffesager – europæisk arrestordre – rammeafgørelse 2002/584/RIA – artikel 1, stk. 3 – artikel 23, stk. 4 – procedurer for overgivelse mellem medlemsstaterne – grunde til at afslå fuldbyrkelse – artikel 4, stk. 3, TEU – forpligtelse til loyalt samarbejde – udsættelse af fuldbyrkelsen af en europæisk arrestordre – artikel 4 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – forbud mod umenneskelig eller nedværdigende behandling – alvorlig, kronisk og potentielt uhelbredelig sygdom – risiko for alvorlig skade på helbredet hos den person, som er omfattet af den europæiske arrestordre)

(2023/C 189/02)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte costituzionale

Parter i hovedsagen

Sagsøger: E. D. L.

Procesdeltager: Presidente del Consiglio dei Ministri

Konklusion

Artikel 1, stk. 3, og artikel 23, stk. 4, i Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne, som ændret ved Rådets rammeafgørelse 2009/299/RIA af 26. februar 2009, sammenholdt med artikel 4 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,

skal fortolkes således, at

- når der er vægtige grunde til at antage, at overgivelsen af en eftersøgt person i forbindelse med fuldbyrkelsen af en europæisk arrestordre åbenbart risikerer at bringe denne persons helbred i fare, kan den fuldbyrkende judicielle myndighed undtagelsesvis midlertidigt udsætte denne overgivelse
- når den fuldbyrkende judicielle myndighed, der skal træffe afgørelse om overgivelse af en alvorligt syg eftersøgt person i forbindelse med fuldbyrkelsen af en europæisk arrestordre, finder, at der er alvorlige og godtgjorte grunde til at antage, at denne overgivelse vil udsætte denne person for en reel risiko for en væsentlig nedsættelse af den pågældendes forventede levetid eller for en hurtig, betydelig og uoprettelig forværring af den pågældendes helbredstilstand, skal denne myndighed udsætte overgivelsen og anmode den udstedende judicielle myndighed om at fremsende alle oplysninger om de forhold, hvorunder det påregnes at retsforfølge eller frihedsberøve den nævnte person, samt om mulighederne for at tilpasse disse forhold til den pågældendes helbredstilstand med henblik på at undgå, at en sådan risiko indtræder

- hvis denne risiko ikke på grundlag af de oplysninger, som fremlægges af den udstedende judicielle myndighed, samt på grundlag af alle øvrige oplysninger, som den fuldbyrdende judicielle myndighed råder over, synes at kunne afværges inden for en rimelig frist, skal sidstnævnte myndighed afslå at fuldbyrde den europæiske arrestordre. Hvis denne risiko derimod kan afværges inden for en sådan frist, skal den aftale en ny dato for overgivelsen med den udstedende judicielle myndighed.

(¹) EUT C 73 af 14.2.2022.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 18. april 2023 — X, Y, A, retligt repræsenteret ved X og Y, samt B, retligt repræsenteret ved X og Y mod État belge (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal de première instance francophone de Bruxelles — Belgien)

(Sag C-1/23 PPU (¹), Afrin (²))

(Præjudiciel forelæggelse – præjudiciel hasteprocedure – grænsekontrol, asyl og indvandring – indvandringspolitik – direktiv 2003/86/EF – ret til familiesammenføring – artikel 5, stk. 1 – indgivelse af en ansøgning om tilladelse til indrejse og ophold med henblik på udøvelse af retten til familiesammenføring – en medlemsstats lovgivning, hvorefter referencepersonens familiemedlemmer er forpligtede til at indgive ansøgningen personligt ved denne medlemsstats kompetente diplomatiske repræsentation – umuligt eller uforholdsmæssigt vanskeligt at begive sig til den nævnte repræsentation – Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – artikel 7 og 24)

(2023/C 189/03)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal de première instance francophone de Bruxelles

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: X, Y, A, retligt repræsenteret ved X og Y, samt B, retligt repræsenteret ved X og Y

Sagsøgt: État belge

Konklusion

Artikel 5, stk. 1, i Rådets direktiv 2003/86/EF af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring, sammenholdt med artikel 7 samt artikel 24, stk. 2 og 3, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,

skal fortolkes således, at

bestemmelsen er til hinder for en national lovgivning, som med henblik på indgivelse af en ansøgning om tilladelse til indrejse og ophold med henblik på familiesammenføring opstiller et krav om, at familiemedlemmerne til referencepersonen, navnlig til en anerkendt flygtning, personligt begiver sig til den diplomatiske eller konsulære repræsentation for en medlemsstat, der har kompetencen for så vidt angår deres bopælssted eller deres opholdssted i udlandet, herunder i en situation, hvor det er umuligt eller uforholdsmæssigt vanskeligt for dem at begive sig til denne repræsentation, idet dette dog ikke berører medlemsstatens mulighed for at kræve, at disse familiemedlemmer giver personligt fremmøde på et senere trin af proceduren for ansøgning om familiesammenføring.

(¹) EUT C 104 af 20.3.2023.

(²) Navnet på nærværende sag er et fiktivt navn. Det svarer ikke til det rigtige navn på nogen af parterne i sagen.

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 20. april 2023 — SIA »Sinda & V R« mod Rīgas domes Satiksmes departaments (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Zemgales rajona tiesa — Letland)

(Sag C-619/22 ⁽¹⁾, Sinda & V R)

(Præjudiciel forelæggelse – artikel 53, stk. 2, og artikel 94 i Domstolens procesreglement – krav om angivelse af den lovgivningsmæssige sammenhæng for tvisten i hovedsagen – krav om angivelse af forbindelsen mellem de EU-retlige bestemmelser, der ønskes fortolket, og den nationale lovgivning, der finder anvendelse – manglende tilstrækkelig præcisering – åbenbart afvisningsgrundlag)

(2023/C 189/04)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Zemgales rajona tiesa

Parter i hovedsagen

Sagsøger: SIA »Sinda & V R«

Sagsøgt: Rīgas domes Satiksmes departaments

Konklusion

Anmodningen om præjudiciel afgørelse indgivet af Zemgales rajona tiesa (distriktsdomstolen i Zemgale, Letland), ved afgørelse af 20. september 2022, afvises.

⁽¹⁾ Datoen for indgivelsen: 27.9.2022.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 16. november 2022 — WU mod Directie van het Centraal Bureau Rijvaardigheidsbewijzen (CBR)

(Sag C-703/22)

(2023/C 189/05)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Sagsøger: WU

Sagsøgt: Directie van het Centraal Bureau Rijvaardigheidsbewijzen (CBR)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal punkt 6.4 i bilag III til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/126/EF ⁽¹⁾ af 20. december 2006 om kørekort (herefter »kørekortdirektivet), særligt kravet om et synsfelt i det horisontale plan på begge øjne på mindst 160°, i lyset af proportionalitetsprincippet fortolkes således, at en person, der i medicinsk henseende ikke opfylder dette krav, men efter forskellige lægesagkyndiges mening er fysisk egnet til at køre lastbil, kan opfylde dette krav?
- 2) Såfremt dette spørgsmål besvares benægtende, er det da inden for rammerne af kørekortdirektivet muligt at foretage en proportionalitetsbedømmelse i det konkrete tilfælde, eller er der ikke mulighed for undtagelser fra kravet i punkt 6.4 i bilag III til direktivet i sådanne tilfælde?

- 3) I bekræftende fald, hvilke omstændigheder kan da spille en rolle ved afgørelsen af, om der i et konkret tilfælde kan afviges fra kravet vedrørende synsfeltet i punkt 6.4 i bilag III til direktivet?

(¹) EUT 2006, L 403, s. 18 (herefter »kørekortdirektivet«).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 17. november 2022 — Minister van Infrastructuur en Waterstaat mod AVROTROS

(Sag C-707/22)

(2023/C 189/06)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Appellant: Minister van Infrastructuur en Waterstaat

Indstævnt: AVROTROS

Andre parter i sagen: Bestuur van de Luchtverkeersleiding Nederland og Royal Schiphol Group NV/Schiphol Nederland BV

Præjudicielle spørgsmål

- 1) a) Hvad skal der forstås ved »oplysninger om begivenheder« og »passende fortrolighedsgrad« som omhandlet i begivenhedsforordningens artikel 15, stk. 1 (¹), og i lyset af den i chartrets artikel 11 og EMRK's artikel 10 fastsatte ret til ytringsfrihed og informationsfrihed?
b) Falder aggregerede oplysninger ind under »begivenheder« som omhandlet i begivenhedsforordningens artikel 15, stk. 1?
- 2) a) Skal begivenhedsforordningens artikel 15, stk. 1, i lyset af den i chartrets artikel 11 og EMRK's artikel 10 fastsatte ret til ytringsfrihed og informationsfrihed fortolkes således, at den er forenelig med en national ordning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter ikke en eneste oplysning vedrørende en indberettet begivenhed må videregives?
b) Gælder dette også for aggregerede data vedrørende indberettede begivenheder?
- 3) Såfremt spørgsmål 2a og 2b besvares benægtende: må den nationale kompetente myndighed da anvende en generel national offentlighedsordning, hvorefter der ikke udleveres oplysninger, for så vidt udleveringen heraf ikke vejer tungere end de interesser, der er forbundet med eksempelvis forholdet til andre stater og internationale organisationer, offentlige organers inspektion, kontrol og tilsyn, respekten for privatlivets fred og forhindring af uforholdsmæssige fordele eller ulemper for fysiske eller juridiske personer?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 376/2014 af 3.4.2014 om indberetning og analyse af samt opfølgning på begivenheder inden for civil luftfart, ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 996/2010 og ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/42/EF, Kommissionens forordning (EF) nr. 1321/2007 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1330/2007 (EUT 2014, L 122, s. 18).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hof van beroep te Antwerpen (Belgien) den 24. november 2022 — Openbaar Ministerie og Federale Overheidsdienst Financiën mod Profit Europe NV og Gosselin Forwarding Services NV

(Sag C-719/22, Openbaar Ministerie og Federale Overheidsdienst Financiën)

(2023/C 189/07)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hof van beroep te Antwerpen

Parter i hovedsagen

Appellanter: Openbaar Ministerie og Federale Overheidsdienst Financiën

Indstævnte: Profit Europe NV og Gosselin Forwarding Services NV

Præjudicielt spørgsmål

Tilsidesætter forordning (EU) nr. 1071/2012⁽¹⁾ og gennemførelsesforordning (EU) nr. 430/2013⁽²⁾ artikel 1, 5, 6 og 9 i grundforordning nr. 1225/2009⁽³⁾, for så vidt som de lægger antidumpingtold på import af rørfittings af deformerbart kuglegrafitstøbejern med gevind med oprindelse i Folkerepublikken Kina, når hverken klagen forud for indledningen af en antidumpingprocedure eller meddelelsen om indledning af antidumpingforanstaltningen identificerede sådanne varer som det pågældende produkt, og for så vidt som der ikke er fremlagt et eneste bevis vedrørende dumping, skade og årsagsforbindelse, og Europa-Kommissionen på ingen måde gennemførte nogen undersøgelse med hensyn til normalværdien, eksportprisen, en eventuel dumpingmargin, den eventuelle skade, skadens omfang, andre kendte faktorerers indvirkning på skaden, årsagsforbindelse mellem dumping og skade og nødvendigheden af at pålægge varerne (rørfittings af deformerbart kuglegrafitstøbejern med gevind) antidumpingtold af hensyn til EU's interesser?

- ⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 1071/2012 af 14.11.2012 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af rørfittings af deformerbart støbejern med gevind med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Thailand (EUT 2012, L 318, s. 10).
- ⁽²⁾ Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 430/2013 af 13.5.2013 om indførelse af en endelig antidumpingtold og om endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af rørfittings af deformerbart støbejern med gevind med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Thailand og om afslutning af proceduren for Indonesien (EUT 2013, L 129, s. 1).
- ⁽³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30.11.2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EUT 2009, L 343, s. 51).

Appel iværksat den 8. december 2022 af Shopify Inc. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 12. oktober 2022 i sag T-222/21 — Shopify mod EUIPO — Rossi m.fl. (Shoppi)

(Sag C-751/22 P)

(2023/C 189/08)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Shopify Inc. (ved Rechtsanwältin S. Völker og M. Pemsel)

De andre parter i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO), Massimo Carlo Alberto Rossi, Salvatore Vacante og Shoppi Ltd.

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom ophæves.
- Afgørelsen truffet den 18. februar 2021 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 785/2020-2) (den anfægtede afgørelse) annulleres.
- EUIPO og intervenienterne tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen for Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremsat et enkelt anbringende om tilsidesættelse af artikel 53, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 207/2009⁽¹⁾ som ændret ved forordning (EU) 2015/2424⁽²⁾, sammenholdt med denne forordnings artikel 8, stk. 1, litra b).

Appellanten har anført følgende argumenter.

Retten tog ikke hensyn til de beviser for høj grad af særpræg, som appellanten havde fremlagt for så vidt angår Det Forenede Kongerige, idet den anfægtede afgørelse var blevet truffet efter udløbet af den overgangsperiode, som er fastsat i artikel 127 i aftalen om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab ⁽³⁾. Retten fastslog, at appellanten skal kunne forbyde brugen af et yngre varemærke ikke kun på ansøgningstidspunktet, men også på tidspunktet for appelkammerets afgørelse. Retten fastslog således i det væsentlige, at betingelserne vedrørende relative registreringshindringer i sager om ugyldighed skal være opfyldt på ansøgnings- eller prioritetsdatoen for den anfægtede afgørelse og på den dato, hvor EUIPO (dvs. annullationsafdelingen eller appelkammeret) træffer afgørelse.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT 2009, L 78, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/2424 af 16.12.2015 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 om EF-varemærker og Kommissionens forordning (EF) nr. 2868/95 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker og om ophævelse af Kommissionens forordning (EF) nr. 2869/95 om de gebyrer, der skal betales til Harmoniseringskontoret for det indre marked (varemærker og mønstre) (EUT 2015, L 341, s. 21).

⁽³⁾ EUT 2020, L 29, s. 7.

Appel iværksat den 22. december 2022 af Zaun Ltd til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 19. oktober 2022 i sag T-231/21 — Praesidiad mod EUIPO — Zaun (Poteau)

(Sag C-780/22 P)

(2023/C 189/09)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Zaun Ltd (ved Rechtsanwalt C. Weber)

De andre parter i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) og Praesidiad Holding

Domstolen (Afdelingen for bevilling af appel) har ved kendelse af 17. april 2023 besluttet, at appellen ikke admitteres, og at Zaun Ltd bærer sine egne omkostninger.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Belgien) den 10. januar 2023 — Marvesa Rotterdam NV mod Federaal Agentschap voor de veiligheid van de voedselketten (FAVV)

(Sag C-7/23, Marvesa Rotterdam)

(2023/C 189/10)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Marvesa Rotterdam NV

Sagsøgt: Federaal Agentschap voor de veiligheid van de voedselketten (FAVV)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal del I bilaget til beslutning 2002/994/EF ⁽¹⁾ om beskyttelsesforanstaltninger over for animalske produkter importeret fra Kina i den ved Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2015/1068/EU ⁽²⁾ om ændring af beslutning 2002/994/EF om beskyttelsesforanstaltninger over for animalske produkter importeret fra Kina ændrede affattelse fortolkes således, at begrebet »fiskevarer« omfatter såvel produkter til konsum som produkter til foderbrug, og at fiskeolie til dyrefoder dermed kan betragtes som en »fiskevare« som omhandlet i det nævnte bilag?
- 2) Såfremt det første spørgsmål skal besvares benægtende, udgør del I bilaget til beslutning 2002/994/EF om beskyttelsesforanstaltninger over for animalske produkter importeret fra Kina i den ved Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/1068 om ændring af beslutning 2002/994/EF om beskyttelsesforanstaltninger over for animalske produkter importeret fra Kina ændrede affattelse da en tilsidesættelse af artikel 22, stk. 1, i Rådets direktiv 97/78/EF ⁽³⁾ af 18. december 1997 om fastsættelse af principperne for tilrettelæggelse af veterinærkontrollen for tredjelandsprodukter, der føres ind i Fællesskabet, evt. sammenholdt med artikel 1 i protokol (nr. 2) til TEUF om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet, derved at fiskevarer til konsum med oprindelse i Kina er undtaget fra importforbuddet i henhold til artikel 2 i den nævnte beslutning 2002/994/EF, hvorimod fiskevarer til foderbrug med oprindelse i Kina er omfattet af det nævnte importforbud?

⁽¹⁾ EFT 2002, L 348, s. 154.

⁽²⁾ EUT 2015, L 174, s. 30.

⁽³⁾ EFT 1998, L 24, s. 9.

Appel iværksat den 28. januar 2023 af Mendes SA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 30. november 2022 i sag T-678/21 — Mendes mod EUIPO — Actial Farmaceutica Srl

(Sag C-42/23 P)

(2023/C 189/11)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Mendes SA (ved avvocato M. Cavattoni)

De andre parter i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og Actial Farmaceutica Srl

Domstolen (Afdelingen for bevilling af appel) har ved kendelse af 19. april 2023 besluttet, at appellen ikke admitteres, og at Mendes SA bærer sine egne omkostninger.

Appel iværksat den 1. februar 2023 af Validity Foundation — Mental Disability Advocacy Centre til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 22. november 2022 i sag T-640/20, Validity mod Kommissionen

(Sag C-51/23 P)

(2023/C 189/12)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Validity Foundation — Mental Disability Advocacy Centre (ved advocaat B. Van Vooren og abogada M.R. Oyarzabal Arigita)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Appellen antages til realitetsbehandling og tages til følge.

— Rettens kendelse af 22. november 2022 i sag T-640/20, Validity mod Kommissionen, ophæves.

- Kommissionens afgørelse C (2020) 5540 final af 6. august 2020 og afgørelse C (2021) 2834 final af 19. april 2021 annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale appellants omkostninger.
- Subsidiært hjemvises sagen til Retten med henblik på, at denne træffer afgørelse vedrørende realiteten, og afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

Anbringender og væsentligste argumenter

Med det første anbringende har appellanten kritiseret Rettens konklusioner, hvorefter der ikke består nogen risiko for, at Kommissionen i fremtiden vil tilsidesætte artikel 4, stk. 3, i forordning nr. 1049/2001 (»forordningen om aktindsigt«), eftersom:

- i. anbringendet om »klima med gensidig tillid« ikke udgør en generel formodning for fortrolighed, og
- ii. der ikke er nogen risiko for, at Kommissionen i forbindelse med fremtidige begæringer om aktindsigt igen vil lægge en svag begrundelse som »klima med gensidig tillid« til grund.

Med det andet anbringende har appellanten gjort gældende, at Retten begik en retlig fejl, da den konkluderede, at der ikke bestod nogen risiko for en gentagelse af tilsidesættelserne af princippet om gennemsigtighed, princippet om god forvaltningsskik samt af proceduremæssige tilsidesættelser af forordningen om aktindsigt, som der var tale om i den procedure, der førte til den foreliggende sag.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Pitești (Rumænien) den 2. marts 2023 — Asociația »Forumul Judecătorilor din România« og Asociația »Mișcarea pentru Apărarea Statutului Procurorilor« mod Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Procurorul General al României

(Sag C-53/23, Asociația »Forumul Judecătorilor din România«)

(2023/C 189/13)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel Pitești

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Asociația »Forumul Judecătorilor din România« og Asociația »Mișcarea pentru Apărarea Statutului Procurorilor«

Sagsøgt: Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Procurorul General al României

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 2 TEU og artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU, sammenholdt med [chartrets] artikel 12 og 47, til hinder for, at der opstilles grænser for, hvornår faglige dommersammenslutninger kan anlægge visse typer af sager — med henblik på at fremme og beskytte dommernes uafhængighed og retsstaten samt beskytte deres erhvervsmæssige status — ved at indføre betingelsen om, at der skal være tale om en for kraftigt indskrænket legitim privat interesse, i kraft af en bindende afgørelse fra Înalta Curte de Casație și Justiție (kassationsdomstol) efterfulgt af en national retspraksis i sager, som ligner den foreliggende, og at der skal findes en direkte forbindelse mellem på den ene side den forvaltningsakt, som er genstand for retsinstansernes legalitetskontrol, og på den anden side de faglige dommersammenslutningers vedtægtsmæssige direkte formål og målsætninger, såfremt sammenslutningerne i overensstemmelse med deres vedtægtsmæssige formål og almindelige målsætninger arbejder for at opnå en effektiv domstolsbeskyttelse på områder, som er omfattet af EU-retten?

- 2) Afhængigt af besvarelsen af det første spørgsmål, er artikel 2 TEU, artikel 4, stk. 3, TEU og artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU, bilag IX til tiltrædelsesakten og beslutning 2006/928 ⁽¹⁾ da til hinder for en national lovgivning, som begrænser kompetencen hos det nationale direktorat for korruptionsbekæmpelse på den måde, at enekompetencen til at foretage strafforfølgning vedrørende overtrædelser i form af korruption (i bred forstand) begået af dommere og anklagere er tildelt visse anklagere, som er udpeget specifikt hertil (af lederen af Rumæniens anklagemyndighed, på forslag af det øverste retsråds plenum) inden for henholdsvis anklagemyndigheden ved Înalta Curte de Casație și Justiție (kassationsdomstol) og anklagemyndighederne ved appeldomstolene, idet de sidstnævnte også har kompetence med hensyn til de øvrige kategorier af overtrædelser begået af dommere og anklagere?

⁽¹⁾ Kommissionens Beslutning af 13.12.2006 om oprettelse af en mekanisme for samarbejde og kontrol vedrørende Rumæniens fremskridt med opfyldelsen af specifikke benchmarks på områdenes retsreform og bekæmpelse af korruption (EUT 2006, L 354, s. 56).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen sad Haskovo (Bulgarien) den 7. februar 2023 — »Ekostroj« EOOD mod Agentsia »Patna infrastruktura«

(Sag C-61/23)

(2023/C 189/14)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad Haskovo

Parter i hovedsagen

Appellant: »Ekostroj« EOOD

Appelindstævnt: Agentsia »Patna infrastruktura«

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 9a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/62/EF ⁽¹⁾ af 17. juni 1999 om afgifter på køretøjer for benyttelse af vejinfrastrukturer fortolkes således, at det i denne artikel fastsatte krav om, at sanktioner for overtrædelse af de nationale bestemmelser, der vedtages til gennemførelse af dette direktiv, skal stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen, er til hinder for en national bestemmelse som den i hovedsagen omhandlede, som fastsætter pålæggelse af en bøde (mod fysiske eller juridiske personer) af en fast størrelse for overtrædelser af pligten til forudgående konstatering og betaling af afgiftsbeløbet for at benytte vejinfrastrukturen uanset overtrædelsens karakter og grovhed, idet er der fastsat mulighed for at frigøre sig fra det forvaltningsstrafferetlige ansvar ved at betale en såkaldt »kompensationsafgift«?

⁽¹⁾ EFT 1999, L 187, s. 42.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Frankfurt am Main (Tyskland) den 13. februar 2023 — Cobult UG mod TAP Air Portugal SA

(Sag C-76/23, Cobult)

(2023/C 189/15)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Frankfurt am Main

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Cobult UG

Sagsøgt: TAP Air Portugal SA

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 7, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004⁽¹⁾ fortolkes således, at der allerede foreligger en skriftlig billigelse fra passageren af, at købsprisen for billetten som omhandlet i artikel 8, stk. 1, litra a), første led, refunderes i form af en rejsekupon, når passageren på det transporterende luftfartsselskabs websted modtager en sådan rejsekupon og får den tilsendt pr. e-mail, idet en efterfølgende udbetaling af købsprisen for billetten i penge er udelukket, mens en refusion af købsprisen for billetten i penge kun er mulig, hvis der forinden tages kontakt til det transporterende luftfartsselskab?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11.2.2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT 2004 L 46, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Steinfurt (Tyskland) den 14. februar 2023 — UE mod Deutsche Lufthansa AG**(Sag C-78/23, Deutsche Lufthansa)**

(2023/C 189/16)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Steinfurt

Parter i hovedsagen

Sagsøger: UE

Sagsøgt: Deutsche Lufthansa AG

Præjudicielt spørgsmål

Opfylder en meddelelse om reservationsændring, som har den nedenfor gengivne ordlyd, og en efterfølgende angivelse af de resterende flyvestrækninger for ud- og hjemrejse i den bekræftede reservation de indholdsmæssige krav til en »meddelelse om aflysning« som omhandlet i artikel 5, stk. 1, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004⁽¹⁾?

»Reservationsændring

[Luftfartsselskabets navn] reservationsnummer: [...]

(Reservation: vis/foretag ændring)

Kære kunde

Som følge af corona-krisen er det fortsat nødvendigt at foretage tilpasninger af vores flyveplan. Af denne grund er der også foretaget ændringer i Deres reservation.

Vi har bestræbt os på at finde den bedst mulige forbindelse til Dem og beder Dem venligst om at kontrollere Deres ændrede reservation. Alle de resterende flyvninger i Deres reservation opregnes her, aflyste flyvninger angives ikke«

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11.2.2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT 2004, L 46, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) den 16. februar 2023 — Companhia União de Crédito Popular, SARL mod Autoridade Tributária e Aduaneira

(Sag C-89/23, Companhia União de Crédito Popular)

(2023/C 189/17)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Supremo Tribunal Administrativo

Parter i hovedsagen

Appellant: Companhia União de Crédito Popular, SARL

Indstævnt: Autoridade Tributária e Aduaneira

Præjudicielt spørgsmål

Med henblik på at fastslå, om den kommission på 11 %, som långiveren ved lov (artikel 25 i Decreto-lei n.º 365/99 (lovdekret nr. 365/99 af 17.9.1999)) er tillagt for salget af pantsatte genstande, er omfattet af den fritagelse, der er fastsat i artikel 135, stk. 1, litra b), i Rådets direktiv 2006/112/EF ⁽¹⁾ [som svarer til artikel 9, stk. 27, litra a), i Código do Imposto sobre o Valor Acrescentado (lov om merværdiafgift)], spørges: kan salget af pantsatte genstande (artikel 19 ff. i lovdekret nr. 365/99 af 17.9.1999), når låntageren ophører med at betale på de i lovgivningen fastsatte betingelser, anses for at udgøre en sekundær tjenesteydelse i forhold til de af långiveren præsterede tjenesteydelser (lån med sikkerhed i pant)?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT 2006, L 347, s 1).

Sag anlagt den 17. februar 2023 — Europa-Kommissionen mod Ungarn

(Sag C-92/23)

(2023/C 189/18)

Processprog: ungarsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved U. Małecka, L. Malferrari og A. Tokár, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Ungarn

Sagsøgerens påstande

1) Det fastslås, at

Ungarn har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 5, 7 og 10 i direktiv 2002/20/EF ⁽¹⁾, artikel 4, nr. 2), i direktiv 2002/77/EF ⁽²⁾, artikel 9 i direktiv 2002/21/EF ⁽³⁾, de almindelige principper om proportionalitet, forbud mod forskelsbehandling og loyalt samarbejde samt artikel 11 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,

- i) ved at Médiatanács (medieråd, Ungarn) har vedtaget afgørelse nr. 830/2020 af 8. september 2020, hvorved der blev givet afslag på forlængelse af Klubrádiós brugsret til frekvenser,
- ii) ved at have vedtaget en lovbestemmelse som § 48, stk. 7, i lov nr. CLXXXV af 2010, som i tilfælde af gentagen overtrædelse automatisk udelukker forlængelse af rettigheder til brug af radiofrekvenser til radiospredning, også selv om overtrædelsen ikke er særlig alvorlig og har en rent formel karakter, og
- iii) ved på denne uforholdsmæssige og diskriminerende måde at forhindre Klubrádió i at fortsætte sin virksomhed inden for sektoren for spredning af radiosignaler.

Ungarn har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 8 og 9 i direktiv 2002/21, artikel 5, stk. 3, i direktiv 2002/20 og det almindelige princip om god forvaltning

- iv) ved ikke inden for den frist på seks uger, som er fastsat i artikel 5, stk. 3, i direktiv 2002/20, at have truffet en afgørelse om ansøgningen om forlængelse af Klubrádiós brugsret til frekvenser og
- v) ved ikke i forbindelse med den frekvens, som Klubrádió tidligere brugte, at have gennemført en tilladelsesprocedure inden for tidsmæssige grænser, som ville have muliggjort, at Klubrádió modtog afgørelsen, inden selskabets brugsret udløb.

Ungarn har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 5, stk. 2, i direktiv 2002/20, artikel 45 i direktiv (EU) 2018/1972⁽⁴⁾ og artikel 11 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,

- vi) ved at medierådet den 4. november 2020 offentliggjorde et udbud og den 10. marts 2021 vedtog afgørelse nr. 180/2021, hvori dette råd

— betingede tildeling af radiofrekvensspektret af uforholdsmæssige krav,

— ikke a priori fastsatte kravene for tildeling af spektret og

— ikke udøvede noget skøn ved bedømmelsen af grovheden og relevansen af de fejl i ansøgningerne, som kunne få betydning for, om de kunne godkendes, og heller ikke tog den ubetydelige karakter af disse fejl i betragtning.

- vii) Ungarn har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 45, stk. 1, i direktiv 2018/1972 samt proportionalitetsprincippet og princippet om forbud mod forskelsbehandling ved at have vedtaget en lovbestemmelse som § 65, stk. 11, i lov nr. CLXXXV af 2010, som ikke giver mulighed for ansøgning om en midlertidig brugsret, hvis medietjenesteudbyderens brugsret ikke på forhånd er blevet forlænget, mens loven gør dette muligt for udbydere, som allerede én gang har fået deres brugsret forlænget, uden at der er angivet en begrundelse for denne forskelsbehandling, og idet de grunde, som udelukker forlængelse, ikke udelukker tildeling af en ny brugsret.

2) Ungarn tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Genstanden for søgsmålet er de afgørelser, der er truffet af den ungarske medietilsynsmyndighed, og den lovgivning, som er grundlaget for disse afgørelser, hvorved Klubrádió, der er en kommerciel radiostation, som driver virksomhed i Ungarn, er blevet frataget muligheden for at udsende sine programmer på den jordbaserede analoge FM-frekvens og derved nå ud til store dele af den ungarske befolkning.

Den 8. september 2020 traf medierådet afgørelse om ikke at forny Klubrádiós brugsret til frekvenser. Straks efter indledte medierådet en ny udbudsprocedure vedrørende brug af den frekvens, som Klubrádió før havde brugt. Klubrádió deltog i udbudsproceduren, men medierådet erklærede dets ansøgning ugyldig den 10. marts 2021. Som følge af de to nævnte afgørelser truffet af medierådet så Klubrádió sig nødsaget til at ophøre med sine radiospredningstjenester på FM-frekvensen.

Desuden kan Klubrádió i henhold til den gældende ungarske lovgivning heller ikke midlertidigt udsende sine programmer på FM-frekvensen.

Kommissionen er af den opfattelse, at Ungarn har tilsidesat EU-retten ved at vedtage den nævnte lovgivning og de nævnte foranstaltninger.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/20/EF af 7.3.2002 om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (EFT 2002, L 108, s. 21).

⁽²⁾ Kommissionens direktiv 2002/77/EF af 16.9.2002 om konkurrence på markederne for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (EFT 2002, L 249, s. 21).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7.3.2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (EFT 2002, L 108, s. 33).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1972 af 11.12.2018, om oprettelse af en europæisk kodeks for elektronisk kommunikation (EUT 2018, L 321, s. 36).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 22. februar 2023 —
A GmbH & Co. KG mod Hauptzollamt B**

(Sag C-104/23, A GmbH & Co. KG)

(2023/C 189/19)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger og revisionsappellant: A GmbH & Co. KG

Sagsøgt og revisionsindstævnt: Hauptzollamt B

Præjudicielle spørgsmål

1. Forudsætter KN-position 9406 ⁽¹⁾ nødvendigvis, at en præfabrikeret bygning skal omslutte et rum fuldstændigt til alle sider?
2. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Forudsætter KN-position 9406, at den præfabrikerede bygning er stor nok til, at en person af gennemsnitshøjde kan træde indenfor, og kræves det i så henseende, at bygningen i hvert fald har et vist tilgængeligt areal, hvor loftshøjden mindst svarer til ståhøjden hos en person af gennemsnitshøjde, eller er det tilstrækkeligt, at en sådan person kan træde indenfor, når vedkommende bukker sig?

⁽¹⁾ Bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23.7.1987 om told- og statistiknomenklaturen og Den Fælles Toldtarif (EFT 1987, L 256, s. 1) som ændret ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1101/2014 af 16.10.2014 om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EUT 2014, L 312, s. 1).

Appel iværksat den 22. februar 2023 af Patrick Vanhoudt til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 14. december 2022 i sag T-490/21, Vanhoudt mod EIB

(Sag C-106/23 P)

(2023/C 189/20)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Patrick Vanhoudt (ved advokaterne L. Levi og A. Champetier)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Investeringsbank (EIB)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom af 14. december 2022 i sag T-490/21 ophæves.
- Herefter gives appellanten medhold i sine påstande i første instans, og følgelig
  - annulleres afgørelsen af 16. december 2020, for så vidt som sagsøgerens ansøgning til stillingen som chef for EIB's viceformands kontor herved afslås, og afgørelsen om at udnævne L til den omhandlede stilling
  - annulleres om fornødent afgørelsen af 17. maj 2021, meddelt sagsøgeren den 18. maj 2021, om afslag på sidstnævntes ansøgninger om administrativ prøvelse af 18. december 2020 og af 17. marts 2021

- tilpligtes EIB at erstatte sagsøgerens ikke-økonomiske tab, som efter ret og billighed er opgjort til 4 000 EUR
- tilpligtes EIB at betale sagsomkostningerne.
- EIB tilpligtes at betale sagsomkostninger ved begge instanser

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremsat følgende anbringender:

1. Tilsidesættelse af retningslinjerne vedrørende proceduren — tilsidesættelse af retsinstansens begrundelsespligt — urigtig retlig kvalificering af stillingsopslaget — tilsidesættelse af forbuddet mod forskelsbehandling
2. Tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet, gennemsigtighedsprincippet og princippet om forbud mod forskelsbehandling — tilsidesættelse af retsinstansens begrundelsespligt.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Braşov (Rumænien) den 22. februar 2023 — straffesag mod C.I., C.O., K.A., L.N. og S.P.

(Sag C-107/23 PPU, Lin)

(2023/C 189/21)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel Braşov

Appellanter

C.I., C.O., K.A., L.N. og S.P.

Indstævnt

Den rumænske stat

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 2 TEU, artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU og artikel 4, [stk. 3], TEU, sammenholdt med artikel 325, stk. 1, TEUF, BFI-konventionens⁽¹⁾ artikel 2, stk. 1, BFI-direktivets⁽²⁾ artikel 2 og 12 samt Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem⁽³⁾, sammenholdt med princippet om effektive og afskrækkende sanktioner for alvorlig svig til skade for Den Europæiske Unions finansielle interesser, Kommissionens beslutning 2006/928/EF⁽⁴⁾, og artikel 49, stk. 1, sidste punktum, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for en retlig situation som den i hovedsagen omhandlede, hvor de dømte appellanter med et særligt retsmiddel har nedlagt påstand om ophævelse af en endelig straffedom, idet de har påberåbt sig princippet om anvendelse af den mildeste strafferetlige lov, som ville have fundet anvendelse under realitetsbehandlingen, og som ville have foreskrevet en kortere forældelsesfrist, der ville være udløbet før afgørelsen af sagen, men som er fastslået efterfølgende ved en afgørelse, hvor den nationale forfatningsdomstol har fastslået, at en lov om afbrydelse af forældelsesfristen for strafferetligt ansvar (afgørelsen af 2022) er i strid med forfatningen, idet der er lagt vægt på passivitet fra lovgiver, som ikke har grebet ind for at tilpasse loven til en anden afgørelse fra forfatningsdomstolen vedtaget fire år før førnævnte afgørelse (afgørelsen af 2018) — i hvilken periode de ordinære retsinstansers praksis som følge af anvendelsen af den førstnævnte afgørelse allerede var fast, for så vidt som nævnte lov fortsat fandtes i den form, der tilsigtedes med forfatningsdomstolens første afgørelse, hvilket i praksis har medført, at forældelsesfristen for alle lovovertrædelser, for hvilke der ikke var afsagt endelig dom inden forfatningsdomstolens første afgørelse, blev halveret, og straffesagen i forhold til de tiltalte i sagen følgelig blev henlagt?

- 2) Skal artikel 2 TEU om retsstatens værdier og respekt for menneskerettighederne i et samfund præget af retfærdighed og artikel 4, [stk. 3], TEU om princippet om loyalt samarbejde mellem Unionen og medlemsstaterne i medfør af Kommissionens beslutning 2006/928/EF hvad angår opgaven med at sikre det rumænske retsvæsens effektivitet, henset til artikel 49, [stk. 1], sidste punktum, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, som fastsætter princippet om anvendelse af den mildeste strafferetlige lov, i forbindelse med det nationale retsvæsen som helhed fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for en retlig situation som den i hovedsagen omhandlede, hvor de dømte appellanter med et særligt retsmiddel har nedlagt påstand om ophævelse af endelig straffedom, idet de har påberåbt sig princippet om anvendelse af den mildeste strafferetlige lov, som ville have fundet anvendelse under realitetsbehandlingen, og som ville have foreskrevet en kortere forældelsesfrist, der ville være udløbet før afgørelsen af sagen, men som er fastslået efterfølgende ved en afgørelse, hvor den nationale forfatningsdomstol har fastslået, at en lov om afbrydelse af forældelsesfristen for strafferetligt ansvar (afgørelsen af 2022) er i strid med forfatningen, idet der er lagt vægt på passivitet fra lovgiver, som ikke har grebet ind for at tilpasse loven til en anden afgørelse fra forfatningsdomstolen vedtaget fire år før fornævnte afgørelse (afgørelsen af 2018) — i hvilken periode de ordinære retsinstanter praksis som følge af anvendelsen af den førstnævnte afgørelse allerede var fast, for så vidt som nævnte lov fortsat fandtes i den form, der tilsigtedes med forfatningsdomstolens afgørelse, hvilket i praksis har medført, at forældelsesfristen for alle lovovertrædelser, for hvilke der ikke var afsagt endelig dom inden forfatningsdomstolens første afgørelse, blev halveret, og straffesagen vedrørende i forhold til de tiltalte i sagen følgelig blev henlagt?
- 3) I bekræftende fald, og alene såfremt reglerne ikke kan fortolkes i overensstemmelse med EU-retten, skal princippet om EU-rettens forrang da fortolkes således, at dette princip er til hinder for en lovgivning eller en national praksis, hvorefter de ordinære nationale retsinstanter er bundet af afgørelser fra den nationale forfatningsdomstol og bindende afgørelser fra den øverste nationale domstol og derfor ikke af egen drift kan undlade at avende den nationale retspraksis, der følger af sådanne afgørelser, idet disse ordinære retsinstanter ellers ville gøre sig skyldige i en disciplinær forseelse, også selv om de, henset til Domstolens dom, måtte finde, at en sådan retspraksis er i strid med artikel 2 TEU, artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU og artikel 4, [stk. 3], TEU, sammenholdt med artikel 325, stk. 1, TEUF, jf. Kommissionens beslutning 2006/928/EF, og artikel 49, [stk. 1], sidste punktum, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, som i den i hovedsagen omhandlede situation?

(¹) Konventionen udarbejdet på grundlag af artikel K.3 i EU-traktaten (EFT 1995, C 316, s. 49).

(²) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 af 5.7.2017 om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser (EUT 2017, L 198, s. 29).

(³) Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT 2006, L 347, s. 1).

(⁴) Kommissionens Beslutning af 13.12.2006 om oprettelse af en mekanisme for samarbejde og kontrol vedrørende Rumæniens fremskridt med opfyldelsen af specifikke benchmarks på områdenes retsreform og bekæmpelse af korruption (EUT 2006, L 354, s. 56).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Berlin (Tyskland) den 23. februar 2023 — GM og ON mod PR

(Sag C-109/23 (¹), Jemerak)

(2023/C 189/22)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Berlin

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: GM og ON

Sagsøgt: PR

Præjudicielle spørgsmål (²)

1. Overtræder en tysk notar forbuddet mod direkte eller indirekte at yde juridisk rådgivning til en juridisk person, der er etableret i Rusland, hvis den pågældende notar bekræfter en købsaftale vedrørende en ejerlejlighed mellem denne person som sælger og en statsborger i en medlemsstat i Den Europæiske Union?

2. Handler en tolk imod forbuddet mod direkte eller indirekte at yde juridisk rådgivning, hvis den pågældende lader sig engagere af notaren i forbindelse med bekræftelsen af købsaftalen for at oversætte indholdet af bekræftelsesproceduren for repræsentanten for den i Rusland etablerede juridiske person, som ikke behersker det tyske sprog i tilstrækkeligt omfang?
3. Overtræder notaren forbuddet mod direkte eller indirekte at yde juridisk rådgivning, hvis den pågældende påtager sig og udfører ved lov fastsatte notarielle opgaver til gennemførelse af købsaftalen (f.eks. afvikling af betalingen af købesummen via notarens klientkonto, indhentning af dokumenter til sletning af panterrettigheder og andre byrder på købsgenstanden, forelæggelse af de nødvendige dokumenter til overdragelse af ejendomsretten på tinglysningskontoret)?

⁽¹⁾ Den foreliggende sag er betegnet med et fiktivt navn, som ikke svarer til det rigtige navn på en part i sagen.

⁽²⁾ Fortolkningen af artikel 5n, stk. 2, i Rådets forordning (EU) nr. 833/2014 af 31.7.2014 om restriktive foranstaltninger på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine (forordningen om sanktioner mod Rusland) i den affattelse, der har været gældende siden 7.10.2022 (EUT 2014, L 229, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour d'appel d'Aix-en-Provence (Frankrig) den 1. marts 2023 — Association Unedic délégation AGS de Marseille mod V, W, X, Y, Z og likvidator for selskabet K

(Sag C-125/23, Unedic)

(2023/C 189/23)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour d'appel d'Aix-en-Provence

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Association Unedic délégation AGS de Marseille

Sagsøgte: V, W, X, Y, Z og likvidator for selskabet K

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal direktiv 2008/94/EF ⁽¹⁾ fortolkes således, at direktivet gør det muligt at udelukke, at garantiinstitutionen påtager sig ansvaret for erstatning for opsigelse af ansættelsesforholdet, når en arbejdstager opsiges sin ansættelseskontrakt efter indledningen af en insolvensbehandling?
- 2) Er en sådan fortolkning i overensstemmelse med direktivets ordlyd og formål, og gør den det muligt at opnå de med direktivet tilsigtede resultater?
- 3) Indebærer en sådan fortolkning, der er baseret på, hvem der har opsagt ansættelseskontrakten i insolvensperioden, en forskelsbehandling af arbejdstagerne?
- 4) Er en sådan forskelsbehandling, såfremt den er godtgjort, objektivt begrundet?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/94/EF af 22.10.2008 om beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens (EUT 2008, L 283, s. 36).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Ordinario di Venezia (Italien) den 2. marts 2023 — UD, QO, VU, LO og CA mod Presidenza del Consiglio dei Ministri og Ministero dell'Interno

(Sag C-126/23, Burdene ⁽¹⁾)

(2023/C 189/24)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Ordinario di Venezia

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: UD, QO, VU, LO og CA

Sagsøgte: Presidenza del Consiglio dei Ministri og Ministero dell'Interno

Præjudicielle spørgsmål

Henset til de i afsnit A nævnte omstændigheder, dvs. et erstatningssøgsmål anlagt af italienske statsborgere, der permanent er bosat i Italien, mod staten/lovgiveren som følge af manglende og/eller ukorrekt og/eller ufuldstændig opfyldelse af forpligtelserne i henhold til Rådets direktiv 2004/80/EF af 29. april 2004 »om erstatning til ofre for forbrydelser« ⁽²⁾, navnlig medlemsstaternes pligt i henhold til artikel 12, stk. 2, til senest den 1. juli 2005 (som fastsat i artikel 18, stk. 1) at indføre en generel ordning, som garanterer en passende og rimelig erstatning til ofre for alle forsætlige voldsforbrydelser, såfremt ofrene ikke kan opnå fuld erstatning for lidt skade fra gerningsmændene, og i relation til forsinket (og/eller ufuldstændig) gennemførelse af Rådets direktiv 2004/80/EF af 29. april 2004 i den nationale retsorden, anmodes Domstolen om at besvare følgende spørgsmål:

a) På baggrund af bestemmelsen i artikel 11, stk. 2a, i lov nr. 122/2016, ifølge hvilken ydelsen af erstatning til forældrene og søsteren til et offer for manddrab er betinget af, at ofret hverken var gift eller havde nogle børn, selv efter der er blevet afsagt en endelig dom, som fastslår, at også de har ret til erstatning for skade, og fastsætter de beløb, der skal betales af gerningsmanden:

— Kan ydelsen af erstatning til forældrene og søsteren til et offer for forsætlige voldsforbrydelser — nærmere bestemt i tilfælde af manddrab — i henhold til artikel 11, stk. 2a, i legge 7 luglio 2016, n. 122, Disposizioni per l'adempimento degli obblighi derivanti dall'appartenenza dell'Italia all'Unione europea — Legge europea 2015-2016 (lov nr. 122 af 7.7.2016 om bestemmelser truffet til gennemførelse af forpligtelser som følge af Italiens medlemskab af Den Europæiske Union — EU-lovgivning 2015-2016), med ændringer (ved artikel 6 i lov nr. 167 af 20.11.2017 og artikel 1, stk. 593-596, i lov nr. 145 af 30.12.2018), som er betinget af, at ofret hverken havde nogle børn eller var gift (med hensyn til forældrene), eller at ofrets forældre ikke er i live (med hensyn til eventuelle søskende), anses for at være i overensstemmelse med artikel 12, stk. 2, i direktiv 2004/80, med artikel 20 (lighed for loven), 21 (ikke-forskelsbehandling), 33, stk. 1 (beskyttelse af familien), og 47 (adgang til effektive retsmidler og til en upartisk domstol) i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder samt med artikel 1 i protokol nr. 12 til EMRK (forbud mod diskrimination)?

b) Vedrørende begrænsninger for ydelsen af erstatning:

— Kan den betingelse vedrørende ydelsen af erstatning, som er fastsat i artikel 11, stk. 3, i legge n. 122/2016, Disposizioni per l'adempimento degli obblighi derivanti dall'appartenenza dell'Italia all'Unione Europea — Legge Europea 2015-2016 (lov nr. 122/2016 om bestemmelser truffet til gennemførelse af forpligtelser som følge af Italiens medlemskab af Den Europæiske Union — EU-lovgivning 2015-2016), med ændringer (ved artikel 6 i lov nr. 167 af 20.11.2017 og artikel 1, stk. 593-596, i lov nr. 145 af 30.12.2018), og som består i vendingen »under alle omstændigheder inden for midlerne i den fond, som er omhandlet i artikel 14«, uden at nogen bestemmelse forpligter den italienske stat til at hensætte midler, som konkret er tilstrækkelige til at yde erstatningerne, der eventuelt kan være opgjort på et statistisk grundlag, men under alle omstændigheder faktisk er egnede til at erstatte ydelsesberettigede personer inden for et rimeligt tidsrum, anses for at medføre »en rimelig og passende erstatning til ofre« til gennemførelse af artikel 12, stk. 2, i direktiv 2004/80?

⁽¹⁾ Den forelæggende sags navn er et vedtaget navn. Det svarer ikke til et navn på en part i sagen.

⁽²⁾ EUT 2004, L 261, s. 15.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Symvoulio tis Epikrateias (Grækenland) den 7. marts 2023 — Somateio »Elliniko Symvoulio gia tous Prosfyges« og Astiki Mi Kerdoskopiki Etaireia »Ypostirixi Prosfygon sto Aigaio« mod Ypourgos Exoterikon og Ypourgos Metanastefsis kai Asylou

(Sag C-134/23, Somateio »Elliniko Symvoulio gia tous Prosfyges« m.fl.)

(2023/C 189/25)

Processprog: græsk

Den forelæggende ret

Symvoulio tis Epikrateias

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Somateio »Elliniko Symvoulio gia tous Prosfyges« og Astiki Mi Kerdoskopiki Etaireia »Ypostirixi Prosfygon sto Aigaio«

Sagsøgte: Ypourgos Exoterikon og Ypourgos Metanastefsis kai Asylou

Præjudicielle spørgsmål

Skal artikel 38 i direktiv 2013/32/EU ⁽¹⁾, sammenholdt med artikel 18 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, fortolkes således, at

1) den er til hinder for en national lovgivning (retsakt), hvorefter et tredjeland generelt udpeges som sikkert for visse kategorier af ansøgere om international beskyttelse, når det pågældende tredjeland ganske vist har påtaget sig den retlige forpligtelse til at acceptere tilbagetagelse til sit område af disse kategorier af ansøgere om international beskyttelse, men de facto i længere tid (i den konkrete situation i over 20 måneder) ikke har accepteret tilbagetagelse af disse kategorier af ansøgere om international beskyttelse, uden at muligheden for en ændring af denne praksis i nær fremtid er blevet vurderet,

eller således, at

2) tilbagetagelse til tredjelandet ikke er en kumulativ betingelse for at vedtage en national foranstaltning (retsakt), som udpeger et tredjeland generelt som sikkert for visse kategorier af ansøgere om international beskyttelse, men er en kumulativ betingelse for at vedtage en individuel afgørelse om afvisning af en specifik ansøgning om international beskyttelse under henvisning til den grund, som vedrører det »sikre tredjeland«,

eller således, at

3) tilbagetagelse til det »sikre tredjeland« er et spørgsmål, som først skal undersøges på tidspunktet for afgørelsens fuldbyrdelse, såfremt ansøgningen om international beskyttelse er blevet afvist under henvisning til den grund, som vedrører det »sikre tredjeland«?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU af 26.6.2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse (omarbejdning) (EUT 2013, L 180, s. 60).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) den 13. marts 2023 — Ford Italia SpA mod ZP og Stracciari SpA

(Sag C-157/23, Ford Italia)

(2023/C 189/26)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte suprema di cassazione

Parter i hovedsagen

Kassationsappellant: Ford Italia SpA

Kassationsindstævnte: ZP og Stracciari SpA

Præjudicielt spørgsmål

Er det foreneligt med artikel 3, [stk. 1], i direktiv 85/374/EØF⁽¹⁾ — og i modsat fald, hvorfor ikke — at anlægge en fortolkning, ifølge hvilken producentens ansvar også omfatter leverandøren, selv hvis den sidstnævnte ikke fysisk har anbragt sit navn, mærke eller andet kendetegn på produktet, alene af den grund, at leverandørens navn, mærke eller andet kendetegn er helt eller delvist identisk med producentens?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 85/374/EØF af 25.7.1985 om tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om produktansvar (EFT 1985, L 210, s. 29).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Satversmes tiesa (Letland) den 16. marts 2023 — VL, ZS, Lireva Investments Limited, VI og FORTRESS FINANCE Inc. mod Latvijas Republikas Saeima (Sag C-161/23, Lireva Investments m.fl.)

(2023/C 189/27)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Satversmes tiesa

Parter i hovedsagen

Appellanter for Satversmes tiesa: VL, ZS, Lireva Investments Limited, VI og FORTRESS FINANCE Inc.

Appelindstævnt: Latvijas Republikas Saeima

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er en national bestemmelse, hvorefter en national ret træffer afgørelse om konfiskation af udbytte fra strafbart forhold i en særskilt sag vedrørende de ulovligt opnåede formuegoder, som er adskilt fra hovedstraffesagen, hvori det fastslås, at der er begået en strafbar handling, og en person er fundet skyldig heri, idet der i den særskilte procedure træffes afgørelse om konfiskation på grundlag af materiale udskilt fra straffesagen, omfattet af anvendelsesområdet for direktiv 2014/42⁽¹⁾, navnlig artikel 4, og for rammeafgørelse 2005/212⁽²⁾, navnlig artikel 2?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, kan en national regel vedrørende beviserne i sager om ulovligt opnåede formuegoder for, at formuegoderne hidrører fra strafbart forhold, da anses for at være i overensstemmelse med retten til en retfærdig rettergang som fastsat i chartrets artikel 47 og 48 og i artikel 8, stk. 1, i direktiv 2014/42?
- 3) Skal princippet om EU-retten forrang fortolkes således, at dette princip er til hinder for, at en medlemsstats forfatningsdomstol, hvor der er anlagt et søgsmål om forfatningsstridighed til prøvelse af en national bestemmelse, som er fundet uforenelig med EU-retten, erklærer, at retssikkerhedsprincippet finder anvendelse, og at denne bestemmelses retsvirkninger består for så vidt angår den periode, hvor bestemmelsen var i kraft?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/42/EU af 3.4.2014 om indefrysning og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold i Den Europæiske Union (EUT 2014, L 127, s. 39).

⁽²⁾ Rådets rammeafgørelse 2005/212/RIA af 24.2.2005 om konfiskation af udbytte, redskaber og formuegoder fra strafbart forhold (EUT 2005, L 68, s. 49).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Giudice di pace di Bologna (Italien) den 14. marts 2023 — Den italienske regering mod UX

(Sag C-163/23, Palognali ⁽¹⁾)

(2023/C 189/28)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Giudice di pace di Bologna

Parter i hovedsagen

Indsiger: Den italienske regering

Sagsøgt i indsigelsessagen: UX

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Udgør den i redegørelsen anførte praksis fra den øverste almindelige domstol og den øverste domstol i forvaltningsretlige sager, og navnlig kendelse nr. 13973/2022 af 3. maj 2022 fra Suprema Corte di Cassazione (kassationsdomstol) — som nægter en honorær dommer med tidsbegrænset ansættelse, såsom den af hovedsagen omfattede fredsdommer, alle rettigheder knyttet til statussen som lønmodtager med arbejdsvilkår, som kan sidestilles med en fastansat professionel dommers — en kvalificeret tilsidesættelse af EU-retten, idet den hindrer udøvelsen af retten til effektive retsmidler ved en national uafhængig domstol, for så vidt som og i det omfang Domstolen konstaterer, at den nævnte praksis fra den øverste almindelige domstol har tilsidesat artikel 31, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder [...], artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden ⁽²⁾ [...], § § 2 og 4 i rammeaftalen om tidsbegrænset ansættelse, der blev indgået den 18. marts 1999 af EFS, UNICE og CEEP, og som er knyttet som bilag til Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999 ⁽³⁾ [...], som fortolket i Domstolens dom af 16. juli 2020, *Governo della Repubblica italiana (Italienske fredsdommeres status)*, [UX], C-658/18, EU:C:2020:572 [...], og af 7. april 2022, [PG], C-236/20, EU:C:2022:263 [...], samt chartrets artikel 47, stk. 1 og 2?
- 2) Er chartrets artikel 31, stk. 2, artikel 7 i direktiv 2003/88/EF, § § 2 og 4 i rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er gennemført ved direktiv 1999/70/EF, som fortolket i Domstolens UX-dom og PG-dom, samt chartrets artikel 47, stk. 1 og 2, til hinder for en national lovgivning som den, der følger af artikel 29, stk. 5, i [lovdekret] nr. 116/2017, indført ved artikel 1, stk. 629, i lov nr. 234/2021, hvad angår den del, hvor den bestemmer, at den pågældende fredsdommer automatisk giver afkald ex lege på ethvert krav, der følger af EU-retten, og nærmere bestemt med hensyn til hovedsagen giver afkald på retten til betalt ferie, såfremt fredsdommeren indgiver ansøgning om deltagelse i udvælgelsesproceduren med henblik på fortsat at være optaget på de lukkede egnethedslistes og udøve hvervet, indtil den pågældende fylder 70 år, som ansat af Ministero della Giustizia (justitsministeriet) med samme lønvilkår som en administrativ tjenestemand, der udfører retslige funktioner, og består udvælgelsesproceduren?
- 3) Er det i overensstemmelse med Domstolens udtalelser i UX-dommen og PG-dommen, at den forelæggende ret — efter at den har foretaget alle de i Domstolens nævnte praksis fastsatte efterprøvelser, som påhviler den nationale ret, vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt den pågældende fredsdommers arbejdsvilkår kan sidestilles med en sammenlignelig fastansat ordinær dommers hvad angår den pågældendes ret til erstatning for tab som følge af manglende udbetaling af feriegodtgørelse, og fastlagt, at dette er tilfældet — som parameter for opgørelsen af erstatningsbeløbet vælger lønnen for en ordinær byretsdommer med stillingsgraden HH03, under hensyntagen til forskellene mellem ansættelsesprocedurerne for honorære dommere og fastansatte professionelle dommere, idet kun de sidstnævnte (ordinære dommere) har ret til at blive udpeget til højere stillinger og økonomisk forfremmelse med udgangspunkt i ikke kun anciennitet efter løntrin og løngrader?

- 4) Er afslutningsvis chartrets artikel 47 og de betingelser for domstoles uafhængighed, som Domstolen fremhævede i UX-dommens præmis 45-49, til hinder for en national lovgivning som den, der følger af artikel 21 i [lovdekret] nr. 116/2017, ifølge hvilken Consiglio superiore della magistratura (det øverste råd for retsvæsenet) skønsmæssigt kan beslutte, at den forelæggende dommer skal afskediges, uden nogen som helst ordning med graduerede disciplinære sanktioner, selv når denne nationale dommer har til hensigt at anvende Domstolens praksis i hovedsagen og herved træffer en afgørelse, der tager afstand fra dels den nationale lovgivning, som finder anvendelse på hovedsagens omstændigheder, dels den nævnte praksis fra den øverste almindelige domstol og den øverste domstol i forvaltningsretlige sager?

⁽¹⁾ Den forelæggende sags navn er et vedtaget navn. Det svarer ikke til et navn på en part i sagen.

⁽²⁾ EUT 2003, L 299, s. 9.

⁽³⁾ Rådets direktiv 1999/70/EF af 28.6.1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP (EFT 1999, L 175, s. 43).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Szegedi Törvényszék (Ungarn) den 16. marts 2023 — VOLÁNBUSZ Zrt. mod Bács-Kiskun Vármegyei Kormányhivatal

(Sag C-164/23, VOLÁNBUSZ)

(2023/C 189/29)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Szegedi Törvényszék

Parter i hovedsagen

Sagsøger: VOLÁNBUSZ Zrt.

Sagsøgt: Bács-Kiskun Vármegyei Kormányhivatal

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan begrebet »arbejdsgiverens virksomhed, hvor føreren normalt er baseret«, i artikel 9, stk. 3, i forordning nr. 561/2006 ⁽¹⁾ fortolkes således, at der er tale om det konkrete sted, hvor føreren sædvanligvis er baseret, dvs. et anlæg eller en parkeringsplads, der tilhører den virksomhed, der udfører personbefordring ad landevej, eller et andet geografisk punkt, der defineres som rutens begyndelsessted, hvorfra føreren regelmæssigt udfører sit arbejde, og hvortil han returnerer ved arbejdets ophør i forbindelse med sædvanlig udøvelse af sit hverv og uden at skulle følge særlige instrukser fra sin arbejdsgiver?
- 2) Med henblik på vurderingen af, om et bestemt sted udgør »arbejdsgiverens virksomhed, hvor føreren normalt er baseret«, i henhold til artikel 9, stk. 3, i forordning nr. 561/2006, har det da betydning, om dette sted er udstyret med egnede faciliteter (f.eks. sanitære og velfærdsfaciliteter, hvileområder)?
- 3) Med henblik på vurderingen af, om bestemte steder udgør arbejdsgiverens virksomheder, hvor førerne normalt er baseret, i henhold til artikel 9, stk. 3, i forordning nr. 561/2006, har det da betydning, at placeringen af disse konkrete stationeringssteder er gunstig for arbejdstagerne (førere), eftersom de under alle omstændigheder er placeret tættere på deres hjem end virksomhedens forretningssteder eller filialer, der er indført i handelsregistret, og førernes transporttid dermed er kortere, end den ville være, hvis de påbegyndte og afsluttede deres arbejde på de pågældende forretningssteder eller i filialer?

- 4) Såfremt begrebet »arbejdsgiverens virksomhed, hvor føreren normalt er baseret«, i artikel 9, stk. 3, i forordning nr. 561/2006 ikke kan defineres som det konkrete sted, hvor føreren sædvanligvis er baseret, dvs. et anlæg eller en parkeringsplads, der tilhører den virksomhed, der udfører personbefordring ad landevej, eller et andet geografisk punkt, der defineres som rutens begyndelsessted, hvorfra føreren regelmæssigt udfører sit arbejde, og hvortil han returnerer ved arbejdets ophør i forbindelse med sædvanlig udøvelse af sit hverv og uden at skulle følge særlige instrukser fra sin arbejdsgiver, kan definitionen af dette begreb i forordning nr. 561/2006 da anses for en bestemmelse om arbejdsvilkår, med hensyn til hvilken arbejdsgiverne og arbejdstagerne i sektoren gennem kollektive forhandlinger eller på anden måde kan vedtage regler, der er gunstigere for arbejdstagerne, henset til femte betragtning til samme forordning?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 561/2006 af 15.3.2006 om harmonisering af visse sociale bestemmelser inden for vejtransport og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 og (EF) nr. 2135/98 samt ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85 (EUT 2006, L 102, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Svea Hovrätt (Mark- och miljööverdomstolen)
(Sverige) den 17. marts 2023 — Naturvårdsverket mod Nouryon Functional Chemicals AB**

(Sag C-166/23, Nouryon Functional Chemicals)

(2023/C 189/30)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Svea Hovrätt (Mark- och miljööverdomstolen)

Parter i hovedsagen

Appellant: Naturvårdsverket

Indstævnt: Nouryon Functional Chemicals AB

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Gælder undtagelsen for forbrændingsanlæg til farligt affald i punkt 5 i bilag I til emissionshandelsdirektivet (¹) — hvorefter alle anlæg, der forbrænder brændsel, skal være omfattet af tilladelsen til drivhusgasemissioner, undtagen anlæg til forbrænding af farligt affald — for alle anlæg, der forbrænder farligt affald, eller kræves der en kvalificerende omstændighed for at undtagelsen kan finde anvendelse? Hvis en sådan omstændighed er påkrævet, skal enhedens formål da være afgørende for anvendelsen af undtagelsen, eller kan andre omstændigheder også være relevante?
- 2) Hvis formålet er af så stor betydning for vurderingen, skal undtagelsen så alligevel anvendes på en enhed, der forbrænder farligt affald, men som har et andet hovedformål end forbrænding af farligt affald?
- 3) Hvis undtagelsen kun gælder for en enhed, hvis hovedformål er forbrænding af farligt affald, hvilke kriterier skal da anvendes til at vurdere formålet?
- 4) Hvis det ved en bedømmelse er af afgørende betydning, om enheden skal betragtes som en integreret del af en aktivitet på anlægget, der er omfattet af en tilladelse i henhold til direktivet — f.eks. på den måde, der er beskrevet i punkt 3.3.3 i Kommissionens vejledning — hvilke krav skal der da stilles for, at anlægget kan betragtes som integreret? Kan det f.eks. kræves, at produktionen skal være umulig eller ulovlig uden anlægget (jf. EU-Kommissionens vejledning side 14, note 14), eller kan det være tilstrækkeligt, at anlægget er teknisk forbundet med anlægget og kun modtager farligt affald herfra?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13.10.2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT 2003, L 275, s. 32).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Frankfurt am Main (Tyskland) den 20. marts 2023 — trendtours Touristik GmbH mod SH

(Sag C-170/23, trendtours Touristik)

(2023/C 189/31)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Frankfurt am Main

Parter i hovedsagen

Sagsøgt og appellat: trendtours Touristik GmbH

Sagsøger og appelindstævnt: SH

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 12, stk. 2, første punktum, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2302⁽¹⁾ fortolkes således, at rejsearrangørens ret til kompensation for opsigelse ikke bortfalder, såfremt der på reisetidspunktet ikke længere foreligger en væsentlig påvirkning som følge af ekstraordinære og uundgåelige omstændigheder, selv om der på et tidligere tidspunkt forelå sådanne omstændigheder, som kunne have medført en væsentlig påvirkning, eller afhænger spørgsmålet om, hvorvidt ekstraordinære og uundgåelige omstændigheder medfører en væsentlig påvirkning af rejsen, alene af en prognosebeslutning på tidspunktet for meddelelsen af opsigelsen?
- 2) Såfremt en prognosebeslutning er afgørende, hvor længe skal den rejsende da vente, før vedkommende kan meddele opsigelsen uden at skulle betale kompensation for opsigelsen, selv om den væsentlige påvirkning som følge af ekstraordinære og uundgåelige omstændigheder efterfølgende bortfalder?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2302 af 25.11.2015 om pakkerejser og sammensatte rejsearrangementer samt om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU og om ophævelse af Rådets direktiv 90/314/EØF (EUT 2015, L 326, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 28. marts 2023 —
Autorità di regolazione dei trasporti mod Lufthansa Linee Aeree Germaniche m.fl.**

(Sag C-204/23, Lufthansa Linee Aeree Germaniche m.fl.)

(2023/C 189/32)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Appellant: Autorità di regolazione dei trasporti

Indstævnte: Lufthansa Linee Aeree Germaniche, Austrian Airlines AG, Brussels Airlines SA/NV, Swiss International Air Lines Ltd og Lufthansa Cargo AG

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 11, stk. 5, i direktiv 2009/12/EF⁽¹⁾ — som omfatter lufthavnssektoren — fortolkes således, at tilsynsmyndigheden kun må finansieres ved opkrævning af lufthavnsafgifter, eller er andre finansieringsformer også tilladt, såsom opkrævning af et bidrag (dommerkollegiet er af den opfattelse, at det er fuldt ud muligt for medlemsstaten at opkræve lufthavnsafgifter for finansiering af tilsynsmyndighedens drift)?

- 2) Skal de afgifter eller det bidrag, som kan opkræves for finansiering af tilsynsmyndigheden i henhold til artikel 11, stk. 5, i direktiv 2009/12/EF, alene vedrøre specifikke tjenesteydelser og omkostninger — som imidlertid ikke er nævnt i direktivet — eller er det tilstrækkeligt, at afgifterne eller bidraget har sammenhæng med tilsynsmyndighedens driftsomkostninger, sådan som de fremgår af de budgetter, som er fremsendt til og kontrolleret af regeringsmyndigheder?
- 3) Skal artikel 11, stk. 5, i direktiv 2009/12/EF fortolkes således, at afgifter kun kan opkræves fra personer, der er hjemmehørende eller stiftet efter retten i den stat, som har oprettet tilsynsmyndigheden, og kan dette også gælde med hensyn til bidrag, som opkræves for finansiering af tilsynsmyndighedens drift?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/12/EF af 11.3.2009 om lufthavnsafgifter (EUT 2009, L 70, s. 11).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) den 30. marts 2023 — AX

(Sag C-208/23, Martiesta ⁽¹⁾)

(2023/C 189/33)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte suprema di cassazione

Part i hovedsagen

Appellant: AX

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 1, stk. 2 og 3, i rammeafgørelse 2002/584/RIA ⁽²⁾ om den europæiske arrestordre fortolkes således, at den fuldbyrdende judicielle myndighed er forpligtet til at afslå eller under alle omstændigheder udsætte overgivelsen af en gravid eller en mor med hjemmeboende mindreårige børn?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, er artikel 1, stk. 2 og 3, samt artikel 3 og 4 i rammeafgørelse 2002/584/RIA da forenelige med artikel 3, 4, 7, 24 og 35 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, også i lyset af praksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol og af medlemsstaternes fælles forfatningsmæssige traditioner, for så vidt som rammeafgørelsens ovennævnte artikler foreskriver, at en gravid eller en mor overgives, med den følge, at båndene med hendes hjemmeboende mindreårige børn brydes uden hensyntagen til »barnets tarv?»

⁽¹⁾ Den forelæggende sags navn er et vedtaget navn. Det svarer ikke til et navn på en part i sagen.

⁽²⁾ Rådets rammeafgørelse af 13.6.2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne (EUT 2002, L 190, s. 1).

Sag anlagt den 31. marts 2023 — Europa-Kommissionen mod Den Portugisiske Republik

(Sag C-210/23)

(2023/C 189/34)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved P. Caro de Sousa og M. Noll-Ehlers, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Portugisiske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til [Europa-Parlamentets og Rådets] direktiv 2011/92/EU [af 13. december 2011] om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet ⁽¹⁾, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/52/EU af 16. april 2014 ⁽²⁾, idet den ikke har gennemført artikel 2, stk. 4, artikel 4, stk. 5, litra b), artikel 6, stk. 2, litra d), artikel 8a, stk. 4, og artikel 4, stk. 3, i nævnte direktiv 2011/92, sammenholdt med punkt 2, litra b), og punkt 2, litra c), nr. vi), i bilag III hertil, korrekt.
- Den Portugisiske Republik tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen er af den opfattelse, at Den Portugisiske Republik ikke har gennemført forskellige artikler i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/52/EU af 16. april 2014 (herefter, som ajourført og konsolideret, »direktivet«) korrekt. Den 11. oktober 2019 sendte Kommissionen en åbningsskrivelse til Den Portugisiske Republik. Herefter modtog Den Portugisiske Republik den 12. november 2021 en begrundet udtalelse. Kommissionen anlægger nu denne sag på grundlag af følgende anbringender:

- Den Portugisiske Republik har tilsidesat direktivets artikel 2, stk. 4, idet den ikke hvad angår procedurerne for miljøkonsekvensvurdering (herefter »VVM«) har begrænset den fritagelse, der følger af denne bestemmelse, til tilfælde, hvor anvendelsen af [direktivets] bestemmelser kan skade formålet med projektet.
- Den Portugisiske Republik har tilsidesat direktivets artikel 4, stk. 5, idet den har bestemt, at visse projekter ikke skal underkastes en VVM, når den myndighed, der skal foretage vurderingen, ikke inden for den ved lov fastsatte frist har afgivet en udtalelse om, hvorvidt sådanne projekter skal underkastes en VVM.
- Den Portugisiske Republik har tilsidesat direktivets artikel 6, stk. 2, idet den ikke har fastsat, at offentligheden ved egnede midler skal informeres om karakteren af eventuelle afgørelser eller udkastet til VVM-afgørelsen, hvis et sådant foreligger, så snart oplysningerne med rimelighed kan gives.
- Den Portugisiske Republik har tilsidesat direktivets artikel 8a, stk. 4, idet den ikke har fastsat, at typerne af parametre, der skal overvåges, og varigheden af overvågningen, som er identificeret i en afgørelse om tilladelse til et projekt, skal stå i et rimeligt forhold til projektets art, placering og dimensioner samt omfanget af dets indvirkninger på for miljøet.
- Den Portugisiske Republik har tilsidesat direktivets artikel 4, stk. 3, sammenholdt med punkt 2, litra b), i bilag III hertil, idet den ikke har medtaget naturressourcernes »forekomst« som relevant kriterium ved afgørelsen af, om et projekt skal underkastes en VVM.
- Den Portugisiske Republik har tilsidesat direktivets artikel 4, stk. 3, sammenholdt med punkt 2, litra c), nr. vi), i [bilag III] til direktivet, idet den ikke har henvist til »EU-lovgivningen« eller til områder, »med hensyn til hvilke det menes, at det ikke er lykkedes [...] at opfylde [miljøkvalitetsnormerne]«, ved opregningen af de relevante forhold ved fastsættelsen af de områder, for hvilke der skal foretages en vurdering af det naturlige miljøes bæreevne som relevant kriterium ved afgørelsen af, om et projekt skal underkastes en VVM.

⁽¹⁾ EUT 2012, L 26, s. 1.

⁽²⁾ EUT 2014, L 124, s. 1.

Appel iværksat den 17. april 2023 af European Association of Non-Integrated Metal Importers & distributors (Euranimi) til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 7. februar 2023 i sag T-81/22, Euranimi mod Kommissionen

(Sag C-252/23 P)

(2023/C 189/35)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: European Association of Non-Integrated Metal Importers & distributors (Euranimi) (ved advocati M. Campa, D. Rovetta og V. Villante, samt advokat P. Gjørtler)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellantens påstande

- Det fastslås, at nærværende appel kan antages til realitetsbehandling.
- Den appellerede kendelse ophæves, og det fastslås, at søgsmålet anlagt af Euranimi kan antages til realitetsbehandling.
- Sagen hjemvises til Retten med henblik på realitetsbehandling af Euranimis søgsmål.
- Kommissionen tilpligtes at betale omkostningerne i forbindelse med nærværende appelsag samt i forbindelse med sagen for Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har til støtte for appellen fremsat tre anbringender:

Det første anbringende: en retlig fejl ved fortolkningen af artikel 263, stk. 4, TEUF og særligt kravet om at være »umiddelbart og individuelt berørt«. Fejlagtig kvalificering af de faktiske omstændigheder.

Det andet anbringende: en retlig fejl ved fortolkningen af artikel 263, stk. 4, sidste sætningsled, TEUF og af kravet om og begrebet regelfastsættende retsakt, som ikke omfatter gennemførelsesforanstaltninger. Fejlagtig kvalificering af de faktiske omstændigheder og urigtig gengivelse af beviser.

Det tredje anbringende: fejlagtig kvalificering af de faktiske omstændigheder og urigtig gengivelse af beviser.

RET TEN

Rettens dom af 19. april 2023 — PP m.fl. mod Parlamentet

(Sag T-39/21) ⁽¹⁾

(Personalesag – tjenestemænd – sanitær krise opstået som følge af covid-19-pandemien – afgørelse om godkendelse af deltidsarbejde uden for tjenestestedet med henblik på pasning af nærtstående – fjernarbejde på fuld tid ikke muligt uden for tjenestestedet – den administrative procedure ulovlig – afgørelse om imødekomme af en anmodning om deltidsarbejde – manglende søgsmålsinteresse – afvisning – løn – suspendering af udlandstillægget – vedtægtens artikel 62 og 69 – tilsidesættelse af artikel 4 i bilag VII til vedtægten)

(2023/C 189/36)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: PP, PQ, PR, PS og PT (ved advokat M. Casado García-Hirschfeld)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved S. Seyr, D. Boytha og M. Windisch, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Med søgsmålet støttet på artikel 270 TEUF har sagsøgerne i det væsentlige nedlagt påstand dels om annullation af Europa-Parlamentets afgørelser af 14. april 2020, hvorved PQ og PS fik tilladelse til at arbejde på deltid uden for deres tjenestested som følge af covid-19-pandemien, af 18. maj 2020, hvorved PP fik tilladelse til at arbejde på deltid uden for sit tjenestested som følge af covid-19-pandemien, af 7., 15. og 16. april samt 19. maj 2020, hvorved udbetalingen af sagsøgernes udlandstillæg blev suspenderet for den periode, hvori de arbejdede uden for deres tjenestested, og af 6. maj 2020, hvorved de til PR og PT for meget udbetalte beløb blev tilbagesøgt, dels om erstatning for de tab, som sagsøgerne har lidt som følge af disse afgørelser.

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentets afgørelse af 19. maj 2020 om suspendering af PP's udlandstillæg annulleres.
- 2) Parlamentets afgørelse af 7. april 2020 om suspendering af PR's udlandstillæg annulleres.
- 3) Parlamentets afgørelse af 15. april 2020 om suspendering af PQ's udlandstillæg annulleres.
- 4) Parlamentets afgørelse af 15. april 2020 om suspendering af PS's udlandstillæg annulleres.
- 5) Parlamentets afgørelse af 16. april 2020 om suspendering af PT's udlandstillæg annulleres.
- 6) I øvrigt frifindes Parlamentet.
- 7) PP, PS, PR, PQ og PT bærer hver halvdelen af deres egne omkostninger.
- 8) Parlamentet bærer sine egne omkostninger og betaler halvdelen af de af PP, PS, PR, PQ og PT afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 110 af 29.3.2021.

Rettens dom af 19. april 2023 — Gerhard Grund Gerüste mod EUIPO — Josef-Grund-Gerüstbau (Josef Grund Gerüstbau)(Sag T-749/21) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – ugyldighedssag – EU-ordmærket Josef Grund Gerüstbau – det ældre nationale figurmærke grund – relativ ugyldighedsgrund – ingen risiko for forveksling – ingen lighed mellem tegnene – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]

(2023/C 189/37)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Gerhard Grund Gerüste e.K. (Kamp-Lintfort, Tyskland) (ved advokat P. Lee)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved M. Eberl, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Josef-Grund-Gerüstbau GmbH (Erfurt, Tyskland) (ved advokat T. Staupendahl)

Sagens genstand

Med sit søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af afgørelse truffet den 22. september 2021 af Første Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1925/2020-1).

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Gerhard Grund Gerüste e.K. betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 37 af 24.1.2022.

Rettens dom af 19. april 2023 — OD mod Eurojust(Sag T-61/22) ⁽¹⁾

(Personalesag – midlertidigt ansatte – midlertidig forflyttelse i tjenestens interesse – vedtægtens artikel 7 – ansøgning om bistand – vedtægtens artikel 24 – midlertidig adskillelsesforanstaltning – begrebet »akt, der går en person imod« – retten til at blive hørt – ansvar)

(2023/C 189/38)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: OD (ved advokat N. de Montigny)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Agentur for Strafferetligt Samarbejde (ved A. Terstegen-Verhaag og M. Castro Granja, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne D. Waelbroeck og A. Duron)

Sagens genstand

Sagsøgeren har med sit søgsmål anlagt i henhold til artikel 270 TEUF nedlagt påstand dels om annullation af afgørelsen af 17. juni 2021, hvorved Den Europæiske Unions Agentur for Strafferetligt Samarbejde (Eurojust) traf afgørelse om midlertidigt at forflytte sagsøgeren til en stilling som [fortroligt], og om fornødent af afgørelsen af 21. oktober 2021, hvorved Eurojust meddelte afslag på sagsøgerens klage af 22. juni 2021, dels om erstatning for den skade, som sagsøgeren hævder at have lidt som følge af disse afgørelser.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Agentur for Strafferetligt Samarbejdes (Eurojust) afgørelse af 17. juni 2021 om midlertidig forflyttelse af OD til en stilling som [fortroligt] annulleres.
- 2) I øvrigt frifindes Eurojust.
- 3) Eurojust bærer sine egne omkostninger og betaler de af OD afholdte omkostninger.

(¹) EUT C 119 af 14.3.2022.

Rettens dom af 19. april 2023 — Siemens mod Parlamentet

(Sag T-74/22) (¹)

(Offentlige kontrakter – offentlige bygge- og anlægskontrakter – udbudsprocedure – fornyelse af brandsikkerhedssystemet i Parlamentets bygninger i Strasbourg – afvisning af en tilbudsgivers tilbud og tildeling af kontrakten til andre tilbudsgivere – ansvar uden for kontraktforhold)

(2023/C 189/39)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Siemens SAS (Saint-Denis, Frankrig) (ved advokaterne E. Berkani og M. Blanchard)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved E. Taneva og V. Naglič, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Med sit søgsmål har sagsøgeren på grundlag af artikel 263 TEUF nedlagt principal påstand om annulation af Europa-Parlamentets afgørelser af 8. december 2021 om ikke at antage de tilbud, der blev afgivet af den virksomhedssammenslutning, som bestod af sagsøgeren selv og Eiffage Énergie Systèmes — Alsace Franche-Comté, for del 1 og 2 af udbuddet 06A 70/2021/M004 om fornyelse af brandsikkerhedssystemet i Parlamentets bygninger i Strasbourg (Frankrig), og om at tildele kontrakten til andre tilbudsgivere, samt på grundlag af artikel 268 TEUF nedlagt subsidiær påstand om erstatning for den skade, som selskabet angiveligt har lidt som følge af vedtagelsen af de anfægtede afgørelser.

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentet frifindes.
- 2) Siemens SAS betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 138 af 28.3.2022.

Rettens dom af 19. april 2023 — OQ mod Kommissionen

(Sag T-162/22) (¹)

(Personalesag – tjenestemænd – disciplinær forfølgning – disciplinær sanktion – fjernelse fra tjenesten uden nedsættelse af pensionsrettigheder – artikel 10 i bilag IX til vedtægten – proportionalitet – begrundelsespligt)

(2023/C 189/40)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: OQ (ved advokaterne N. Maes og J.-N. Louis)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved S. Bohr og L. Vernier, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Sagsøgeren har med sit søgsmål, der er anlagt i henhold til artikel 270 TEUF, nedlagt påstand om annullation af dels Europa-Kommissionens afgørelse af 19. maj 2021, hvorved Kommissionen pålagde sagsøgeren en disciplinær sanktion i form af fjernelse fra tjenesten uden nedsættelse af pensionsrettigheder, dels afgørelsen af 15. december 2021, hvorved Kommissionen forkastede sagsøgerens klage.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) OQ bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af Kommissionen.

⁽¹⁾ EUT C 198 af 16.5.2022.

Rettens dom af 19. april 2023 — Zitro International mod EUIPO — e-gaming (Smiley, der bærer en høj hat)

(Sag T-491/22) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om et EU-figurmærke, som gengiver en smiley, der bærer en høj hat – ældre EU-figurmærke, der gengiver en fantasifigur – relativ registreringshindring – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]

(2023/C 189/41)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Zitro International Sàrl (Luxembourg, Luxembourg) (ved advokat A. Canela Giménez)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Stoyanova-Valchanova og D. Gája, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO: e-gaming s. r. o. (Prag, Den Tjekkiske Republik)

Sagens genstand

Sagsøgeren har med sit søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF nedlagt påstand om annullation af afgørelse truffet den 30. maj 2022 af Fjerde Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 2005/2021-4).

Konklusion

1. Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
2. Zitro International Sàrl bærer sine egne omkostninger.
3. EUIPO bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 380 af 3.10.2022.

Rettens kendelse af 31. marts 2023 — Eggers & Franke mod EUIPO — E. & J. Gallo Winery (EF)(Sag T-183/22) ⁽¹⁾**(EU-varemærker – indsigelsessag – tilbagetagelse af indsigelsen – uforholdent at træffe afgørelse)**

(2023/C 189/42)

Processprog: engelsk

Parter*Sagsøger:* Eggers & Franke Holding GmbH (Bremen, Tyskland) (ved advokaterne A. Ebert-Weidenfeller og H. Förster)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved E. Nicolás Gómez og T. Klee, som befuldmægtigede)*Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten:* E. & J. Gallo Winery (Modesto, Californien, De Forenede Stater) (ved advokaterne V. von Bomhard og J. Fuhrmann)**Sagens genstand**

Med sit søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af afgørelse truffet den 4. februar 2022 af Femte Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 729/2021-5) vedrørende en indsigelsessag mellem E. & J. Gallo Winery og Eggers & Franke Holding GmbH.

Konklusion

- 1) Det er uforholdent at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Eggers & Franke Holding GmbH og E. & J. Gallo Winery bærer deres egne omkostninger og betaler hver halvdelen af de af Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 207 af 23.5.2022.

Rettens kendelse af 31. marts 2023 — Eggers & Franke mod EUIPO — E. & J. Gallo Winery (E & F)(Sag T-184/22) ⁽¹⁾**(EU-varemærker – indsigelsessag – tilbagetagelse af indsigelsen – uforholdent at træffe afgørelse)**

(2023/C 189/43)

Processprog: engelsk

Parter*Sagsøger:* Eggers & Franke Holding GmbH (Bremen, Tyskland) (ved advokaterne A. Ebert-Weidenfeller og H. Förster)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved E. Nicolás Gómez og T. Klee, som befuldmægtigede)*Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten:* E. & J. Gallo Winery (Modesto, Californien, De Forenede Stater) (ved advokaterne V. von Bomhard og J. Fuhrmann)**Sagens genstand**

Med sit søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af afgørelse truffet den 15. februar 2022 af Femte Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 730/2021-5), vedrørende en indsigelsessag mellem E. & J. Gallo Winery og Eggers & Franke Holding GmbH.

Konklusion

- 1) Det er uforholdent at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Eggers & Franke Holding GmbH og E. & J. Gallo Winery bærer deres egne omkostninger og betaler hver halvdel af de af Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) afholdte omkostninger.

(¹) EUT C 207 af 23.5.2022.

Rettens kendelse af 31. marts 2023 — Mocom Compounds mod EUIPO — Centemia Conseils (Near-to-Prime)

(Sag T-472/22) (¹)

[EU-varemærker – ugyldighedssag – EU-ordmærket Near-to-Prime – absolut ugyldighedsgrund – beskrivende karakter – artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/1001] – åbenbart, at sagen er retligt ugrundet]

(2023/C 189/44)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Mocom Compounds GmbH & Co. KG (Hamborg, Tyskland) (ved advokat J. Bornholdt)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved T. Klee, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO: Centemia Conseils (Angevillers, Frankrig)

Sagens genstand

Med sit søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation og omgørelse af afgørelse truffet den 24. maj 2022 af Første Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 2178/2021-1).

Konklusion

- 1) Sagen afvises, idet den er åbenbart retligt ugrundet.
- 2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 359 af 19.9.2022.

Sag anlagt den 27. februar 2023 — Medel m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-116/23)

(2023/C 189/45)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Magistrats européens pour la démocratie et les libertés (Medel) (Strasbourg, Frankrig), International Association of Judges (Rom, Italien), Association of European Administrative Judges (Trier, Tyskland) og Stichting Reçters voor Reçters (Haag, Nederlandene) (ved C. Zatschler, SC, og barrister-at-law E. Egan McGrath samt solicitors A. Bateman og M. Delargy)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Finansieringsaftalen af 24. august 2022 mellem Kommissionen og Republikken Polen, der er indgået i overensstemmelse med artikel 23, stk. 1, i forordning 2021/241, annulleres.
- Låneaftalen af 24. august 2022 mellem Kommissionen og Republikken Polen, der er indgået i overensstemmelse med artikel 15, stk. 2, i forordning 2021/241, annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at bære sine egne omkostninger og at betale sagsøgernes omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne fremsat seks anbringender.

1. Første anbringende om, at Rådets gennemførelsesafgørelse af 17. juni 2022 om godkendelse af vurderingen af Polens genopretnings- og resiliensplan (»Rådets gennemførelsesafgørelse«), på grundlag af hvilken Kommissionen indgik de ovenfor nævnte aftaler om finansiering og lån (»de anfægtede aftaler om finansiering og lån«), er ugyldig, eftersom Rådet har tilsidesat Domstolens praksis, jf. dom af 19. november 2019, A.K. m.fl. (Den øverste domstols disciplinærafdelings uafhængighed) (C-585/18, C-624/18 og C-625/18, EU:C:2019:982), dom af 15. juli 2021, Kommissionen mod Polen (Disciplinærordning for dommere) (C-791/19, EU:C:2021:596), kendelse af 8. april 2020, Kommissionen mod Polen (C-791/19 R, EU:C:2020:277) og kendelse afsagt af Domstolens vicepræsident den 14. juli 2021, Kommissionen mod Polen (C-204/21 R, EU:C:2021:593), og har tilsidesat artikel 2 TEU og artikel 13, stk. 2, TEU.

Med dette anbringende har sagsøgerne endvidere gjort gældende, at Rådet har overskredet sin kompetence, for så vidt som det har forsøgt at fastlægge, hvorledes Polen skal efterkomme Domstolens praksis vedrørende disciplinærafdelingen ved den øverste domstol i Polen (»disciplinærafdelingen«).

2. Andet anbringende om, at Rådets gennemførelsesafgørelse er ugyldig, eftersom Rådet har tilsidesat artikel 2 TEU og artikel 19, stk. 1, TEU samt artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder og friheder (»chartret«), som fortolket autoritativt af Domstolen.

Til støtte for anbringendet har sagsøgerne anført, at de milepæle, som Rådets gennemførelsesafgørelse er baseret på, tilsidesætter artikel 2 TEU og artikel 19, stk. 1, TEU samt chartrets artikel 47, idet de:

- tillægger disciplinærafdelingens afgørelser retsvirkning i stedet for at anse dem for ugyldige,
  - pålægger dommere, der er berørt af ulovlige afgørelser fra disciplinærafdelingen, yderligere proceduremæssige byrder, usikkerhed og forsinkelser ved at kræve, at de pågældende dommere indleder nye sager ved en nyoprettet afdeling ved den øverste domstol med henblik på at rense deres navne, og
  - ikke engang forudsætter, at de pågældende dommere i det mindste bliver midlertidigt genindsat i afventning af udfaldet af en fornyet prøvelse.
3. Tredje anbringende om, at Rådets gennemførelsesafgørelse er ugyldig, eftersom milepælene F1G, F2G og F3G i Rådets gennemførelsesafgørelse ikke er tilstrækkelige til at genoprette en effektiv domstolsbeskyttelse i Polen, hvilket er en forudsætning for, at et internt kontrolsystem fungerer. Sagsøgerne har gjort gældende, at Rådets gennemførelsesafgørelse følger tilsidesætter artikel 20, stk. 5, litra e), og artikel 22 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241 af 12. februar 2021 om oprettelse af genopretnings- og resiliensfaciliteten (EUT 2021, L 57, s. 17) samt artikel 325 TEUF, som kræver et effektivt system til intern kontrol.
  4. Fjerde anbringende om, at Rådets gennemførelsesafgørelse er ugyldig, eftersom Rådet har begået en retlig fejl og/eller har anlagt åbenbart urigtige skøn ved anvendelsen af artikel 19, stk. 3, i forordning 2021/241 ved godkendelsen af milepælene som »tilstrækkelige ordninger« til at forebygge, opdage og korrigere korrupsion i Polen.
  5. Femte anbringende om, at Rådets gennemførelsesafgørelse er ugyldig, eftersom Rådet ikke har givet en tilstrækkelig begrundelse for denne afgørelse og dermed har tilsidesat artikel 296 TEUF, chartrets artikel 41 og de EU-retlige principper.

6. Sjette anbringende om, at de anfægtede aftaler om finansiering og lån, som Kommissionen har indgået, overskrider de beføjelse, der tillagt Kommissionen ved Rådets gennemførelsesafgørelse og forordning (EU) 2021/241, og dermed tilsidesætter EU-retten, for så vidt som artikel 6, stk. 5, og artikel 18, stk. 1, i finansieringsaftalen og artikel 7, stk. 5, og artikel 28, stk. 1, i låneaftalen gør det muligt at stille midler til rådighed, selv uden at milepælene F1G, F2G og F3G om retsstatsprincippet, der er fastsat i Rådets gennemførelsesafgørelse, er nået.

Sag anlagt den 13. marts 2023 — Swenters mod Kommissionen

(Sag T-142/23)

(2023/C 189/46)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Ivo Swenters (Hasselt, Belgien) (ved advokat J. Coninx)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling for så vidt angår dens udformning og indhold.
- Følgelig annulleres den anfægtede afgørelse.
- Kommissionen betaler sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet til prøvelse af afgørelse af 13. januar 2023, hvorved Kommissionen afviste sagsøgerens klage vedrørende overtrædelser af artikel 101 TEUF og 102 TEUF, der angiveligt blev begået af SCR-Sibelco NV, Cimenteries C.B. R. Cementbedrijven NV, Grintbedrijf SBS NV, Kiezelgroeve Varenberg NV, Dragages Graviers et Travaux (Dragratra) NV, Sibelco Nederland BV, Van Nieuwpoort Groep BV, Heidelbergcement AG og Hülskens Holding GmbH & Co (sag AT.40683 — Belgian Sand), har sagsøgeren fremsat to anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af undersøgelsespligten samt af begrundelsespligten

Kommissionen tilsidesatte sin pligt til med omhu at undersøge de faktiske omstændigheder og aftaler, som sagsøgeren gjorde gældende, på trods af, at der forelå alvorlige konkurrencebegrænsninger. De argumenter, som sagsøgerne fremførte, blev afvist uden at have været genstand for nogen form for undersøgelse, og Kommissionen begrænsede sig i den anfægtede afgørelse til summariske og overfladiske konstateringer.

2. Andet anbringende om, at Kommissionen ikke har vurderet Unionens interesser på korrekt vis

Kommissionen fandt med urette, at de overtrædelser, som sagsøgeren gjorde gældende, synes at være begrænset til en enkelt medlemsstat, og den undlod således at tage hensyn til de faktiske omstændigheders internationale rækkevidde. Kommissionen tog heller ikke hensyn til overtrædelsernes varighed, og den konkluderede med urette, at de nationale retsinstanter og myndigheder har gode forudsætninger for at undersøge den konkurrencestridige praksis, som sagsøgeren har gjort gældende.

**Sag anlagt den 8. april 2023 — Innovation & Entrepreneurship Business School mod EUIPO —
Thinksales (Sales School Powered by IEBS)**

(Sag T-182/23)

(2023/C 189/47)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøger: Innovation & Entrepreneurship Business School, SL (Barcelona, Spanien) (ved advokat L. Torrents Homs)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Thinksales, SL (Madrid, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Innovation & Entrepreneurship Business School, SL

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket Sales School Powered by IEBS — registreringsansøgning nr. 18 274 899

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 8. februar 2023 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 834/2022-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt angår de varer og tjenesteydelser med hensyn til hvilke registreringen af det omtvistede varemærke er blevet afslået.
- Det omtvistede varemærke registreres i sin helhed.
- EUIPO tilpligtes at betale omkostningerne i forbindelse med denne sag, og Thinksales tilpligtes at betale omkostningerne i forbindelse med sagens behandling ved indsigelsesafdelingen og ved appelkammeret ved EUIPO.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 11. april 2023 — Insomnia mod EUIPO — Black Insomnia Coffee (BLACK INSOMNIA)

(Sag T-185/23)

(2023/C 189/48)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Insomnia Ltd (Dublin, Irland) (ved solicitors L. Cassidy, A. Reynolds og P. Smyth)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Black Insomnia Coffee Co. Ltd (Winchester, Det Forenede Kongerige)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Black Insomnia Coffee Co. Ltd

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket BLACK INSOMNIA — registreringsansøgning nr. 18 128 257

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 3. februar 2023 af Første Appellkammer ved EUIPO (sagerne R 679/2022-1 og R 692/2022-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som der herved er meddelet afslag på klagen i sag R 679/2022-1, og varemærket nægtes registreret for alle de anfægtede varer i klasse 25.
- Der træffes afgørelse om betaling af sagsøgerens omkostninger (i henhold til artikel 133 og 134, stk. 1, i Rettens procesreglement).

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 11. april 2023 — Insomnia mod EUIPO — Black Insomnia Coffee (BLACK INSOMNIA COFFEE COMPANY)

(Sag T-186/23)

(2023/C 189/49)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Insomnia Ltd (Dublin, Irland) (ved solicitors L. Cassidy, A. Reynolds og P. Smyth)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Black Insomnia Coffee Co. Ltd (Winchester, Det Forenede Kongerige)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Black Insomnia Coffee Co. Ltd

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket BLACK INSOMNIA COFFEE COMPANY — registreringsansøgning nr. 18 128 261

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 3. februar 2023 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 671/2022-1 og R 678/2022-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som der herved er meddelet afslag på klagen i sag R 678/2022-1, og varemærket nægtes registreret for alle de anfægtede varer i klasse 25.
- Der træffes afgørelse om betaling af sagsøgerens omkostninger (i henhold til artikel 133 og 134, stk. 1, i Rettens procesreglement).

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk.1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 13. april 2023 — IU Internationale Hochschule mod EUIPO (IU International University of Applied Sciences)**(Sag T-188/23)**

(2023/C 189/50)

Processprog: tysk

Parter*Sagsøger:* IU Internationale Hochschule GmbH (Erfurt, Tyskland) (ved advokat A. Heise)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Det omtvistede varemærke:* International registrering af ordmærket IU International University of Applied Sciences, hvor den Europæiske Union er designeret — registreringsansøgning nr. 1 628 092*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 14. februar 2023 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 1951/2022-1)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 72, stk. 2, sammenholdt med artikel 7, stk. 1, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 72, stk. 2, sammenholdt med artikel 94, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 13. april 2023 — The Mochi Ice Cream Company mod EUIPO (my mochi)**(Sag T-189/23)**

(2023/C 189/51)

Processprog: engelsk

Parter*Sagsøger:* The Mochi Ice Cream Company LLC (Vernon, Californien, De Forenede Stater) (ved advokat A. Zalewska-Orabona)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Det omtvistede varemærke:* International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af figurmærket my mochi — registreringsansøgning nr. 1 598 762

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 30. januar 2023 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 1684/2022-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), sammenholdt med artikel 7, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 14. april 2023 — Peikko Group mod EUIPO — Anstar (Formen på metalbjælker til byggeri)

(Sag T-192/23)

(2023/C 189/52)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Peikko Group Oy (Lahti, Finland) (ved advokaterne M. Müller og A. Fottner)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Anstar Oy (Villähde, Finland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Peikko Group Oy

Det omtvistede varemærke: Tredimensionalt EU-varemærke (Formen på metalbjælker til byggeri) — EU-varemærke nr. 18 139 145

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 7. februar 2023 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 2180/2021-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Begæringen om, at det omhandlede varemærke erklæres ugyldigt, afslås.
- Sagsøgte og den anden part i sagen for appelkammeret tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger i forbindelse med den foreliggende sag og sagen for appelkammeret.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 59, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 7, stk. 1, litra e), nr. ii), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.
-

Sag anlagt den 13. april 2023 — MegaFon mod Rådet**(Sag T-193/23)**

(2023/C 189/53)

Processprog: fransk

Parter*Sagsøger:* MegaFon OAO (Moskva, Rusland) (ved advokat J. Grand d'Esnon)*Sagsøgt:* Rådet for Den Europæiske Union**Sagsøgerens påstande**

- Rådets forordning (EU) 2023/427 ⁽¹⁾ af 25. februar 2023 annulleres for så vidt angår MegaFon.
- Rådets afgørelse 2023/434/FUSP ⁽²⁾ af 25. februar 2023 annulleres for så vidt angår MegaFon.
- Som følge heraf annulleres:
  - bilag IV til forordning (EU) nr. 833/2014 af 31. juli 2014 for så vidt angår MegaFon
  - bilag IV til afgørelse 2014/512/FUSP af 31. juli 2014 for så vidt angår MegaFon.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagsomkostningerne i henhold til artikel 140, litra b), i Rettens procesreglement.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af retten til forsvar og retten til en effektiv domstolsbeskyttelse. Sagsøgeren gør gældende, at Rådet ikke forudgående har meddelt sagsøgeren afgørelsen om opførelse af MegaFon i bilag IV til forordning (EU) nr. 833/2014 og afgørelse 2014/512/FUSP (herefter »retsakterne af 31. juli 2014«) og ikke har givet sagsøgeren mulighed for at fremsætte sine bemærkninger, selvom Rådet ifølge sagsøgeren var forpligtet til at gøre det i henhold til de principper, der er knyttet til retten til forsvar.
2. Andet anbringende om manglende begrundelse for afgørelsen om opførelse af Megafon i bilag IV til retsakterne af 31. juli 2014. Sagsøgeren har gjort gældende, at Rådet ikke havde meddelt sagsøgeren de grunde, der førte til opførelsen af sagsøgeren i bilag IV til retsakterne af 31. juli 2014.
3. Tredje anbringende om ulovlighed af sanktionerne mod sagsøgeren, idet sanktionerne er pålagt på baggrund af et urigtigt skøn, da begrundelsen til støtte for disse sanktioner er fejlagtig og under alle omstændigheder ikke godtgjort.
4. Fjerde anbringende om tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet ved retsakterne af 25. februar 2023.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EU) 2023/427 af 25.2.2023 om ændring af forordning (EU) nr. 833/2014 om restriktive foranstaltninger på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine (EUT 2023, L 59 I, s. 6).

⁽²⁾ Rådets afgørelse (FUSP) 2023/434 af 25.2.2023 om ændring af afgørelse 2014/512/FUSP om restriktive foranstaltninger på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine (EUT 2023, L 59 I, s. 593).

Sag anlagt den 16. april 2023 — Fractal Analytics mod EUIPO — Fractalia Remote Systems (FRACTALIA)**(Sag T-194/23)**

(2023/C 189/54)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter***Sagsøger:* Fractal Analytics, Inc. (New York, New York, De Forenede Stater) (ved advokat J. Güell Serra)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Fractalia Remote Systems, SL (Madrid, Spanien)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Indehaver af det omtvistede varemærke:* Fractalia Remote Systems, SL*Det omtvistede varemærke:* EU-figurmærket FRACTALIA — EU-varemærke nr. 3 620 887*Sagen for EUIPO:* Ugyldighedssag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 31. januar 2023 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 859/2022-2)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og den anden part i sagen for EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 27, stk. 4, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/625, sammenholdt med artikel 58, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 og med artikel 19, stk. 1, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/625
- Tilsidesættelse af artikel 58, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 58, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 og af artikel 10, stk. 3, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/625.

Sag anlagt den 17. april 2023 — CRA mod Rådet**(Sag T-201/23)**

(2023/C 189/55)

*Processprog: fransk***Parter***Sagsøger:* Communications Regulatory Authority (CRA) (Teheran, Iran) (ved advokaterne T. Clay, T. Zahedi Vafa og K. Mehtiyeva)*Sagsøgt:* Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

— Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2023/152 ⁽¹⁾ af 23. januar 2023, annulleres, idet den er i strid med EU-retten, for så vidt som den opfører sagsøgeren i bilag I til forordning nr. 359/2011.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Det første anbringende om, at Rådet for Den Europæiske Union har overskredet sine beføjelser. Sagsøgeren har gjort gældende, at Rådet ved afgørelsen om at opføre denne på listen over personer, der er omfattet af de restriktive foranstaltninger, har overskredet sine beføjelser, da denne afgørelse udelukkende blev truffet på grund af retsforholdet mellem sagsøgeren og Den Islamiske Republik Irans regering.
2. Det andet anbringende om manglende begrundelse af den anfægtede retsakt. Ifølge sagsøgeren er de begrundelser, der er anført til støtte for Rådets afgørelse, kun faktiske formodninger, hvis fejlagtige karakter undergraver begrundelsens gyldighed. Denne rent formelle begrundelse for afgørelsen indebærer en omvendt bevisbyrde, der pålægger sagsøgeren at bevise en negativ faktisk omstændighed for at kunne anfægte opførelsen af sagsøgeren på listen over personer, der er omfattet af restriktive foranstaltninger.
3. Det tredje anbringende om en urigtig bedømmelse af de faktiske omstændigheder. Sagsøgeren har gjort gældende, at Rådet for det første har anlagt et åbenbart urigtigt skøn, og for det andet, at Rådets afgørelse om at opføre sagsøgeren på listen over enheder, der er omfattet af restriktive foranstaltninger, er ugrundet.
4. Det fjerde anbringende om tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet. Sagsøgeren har gjort gældende, at sanktionerne mod Iran har ført til tilbageholdelse af særligt nyttige værktøjer for sagsøgeren, hvoraf det ene anvendes med henblik på at undgå, at iranske frekvenser overlapper nabostaternes frekvenser, og det andet, der er et Location Based System, til en nøjagtig lokalisering af tilsluttede enheder. Den uforholdsmæssige karakter af Rådets afgørelse kommer derudover til udtryk ved omfanget af de konsekvenser, der følger af foranstaltningerne truffet over for sagsøgeren, idet dennes mulighed for at udføre sin opgave af almen interesse er stærkt påvirket.

⁽¹⁾ Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2023/152 af 23.1.2023 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 359/2011 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Iran (EUT 2023, L 20 I, s. 1).

Sag anlagt den 19. april 2023 — Studiocanal mod EUIPO — Leonine Distribution (ARTHAUS)

(Sag T-203/23)

(2023/C 189/56)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Studiocanal GmbH (Berlin, Tyskland) (ved advokaterne T. Dolde og C. Zimmer)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Leonine Distribution GmbH (München, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Studiocanal GmbH

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærke ARTHAUS — EU-varemærke nr. 6 988 216

Sagen for EUIPO: Ugyldehedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 10. februar 2023 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 1532/2022-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som det heri blev fastslået, at ugyldighedsbegæringen kunne antages til realitetsbehandling med hensyn til artikel 59, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 7, stk. 1, litra b), c) og d), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 63, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001, sammenholdt med artikel 12, stk. 1, litra b), og artikel 15, stk. 2, i delegeret forordning (EU) 2017/1430.

Sag anlagt den 19. april 2023 — Studiocanal mod EUIPO — Leonine Distribution (ARTHAUS)**(Sag T-204/23)**

(2023/C 189/57)

*Stævningen er affattet på tysk***Parter***Sagsøger:* Studiocanal GmbH (Berlin, Tyskland) (ved advokaterne T. Dolde og C. Zimmer)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Leonine Distribution GmbH (München, Tyskland)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Indehaver af det omtvistede varemærke:* Studiocanal GmbH*Det omtvistede varemærke:* EU-figurmærket ARTHAUS — EU-varemærke nr. 6 988 984*Sagen for EUIPO:* Ugyldighedssag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 10. februar 2023 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 1533/2022-1)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som det derved fastslås, at begæringen om ugyldighed i henhold til artikel 59, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 7, stk. 1, litra b), c) og d), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001, kan antages til realitetsbehandling.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 63, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001, sammenholdt med artikel 12, stk. 1, litra b), og artikel 15, stk. 2, i delegeret forordning (EU) 2017/1430.
-

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions
Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA